

Glasnik

Medicinskog fakulteta u Splitu

ISSN 1846-7946

Vol. 7, br. 1, svibanj 2014.

**Hoodice iz modne radionice Studentskoga zbora
Sedamnaest punih ljeta našega fakulteta
Angiodvorana i OCT uređaj u KBC-u Split**

Riječ Uredništva *Glasnika*

Akademsko godinu polako ide svojem kraju. Vrijeme je više ljetno nego proljetno, teško je prisiliti se na ostanak u zatvorenu prostoriju i pripreme za ljetni ispitni rok. Vrijedna ekipa Uredničkoga odbora uz pomoć naših suradnika iznjedrila je prvi ovogodišnji broj *Glasnika* tako da u pauzi od učenja možete čitati o novitadama s MEFST-a.

Naslovnice krase naši manekeni volonteri u svima već prepoznatljivim „hoodicama“ koje svi žele imati (pogotovo nastavnici), ali baš i ne mogu. Na zadnjoj stranici naći ćete ilustrirani prilog o tzv. pokretnim nekretninama našega fakulteta. A između naslovnice i zadnje stranice lijepi je broj bogato ilustriranih studentskih i nastavničkih priloga. Ne želimo ništa posebno izdvajati, uostalom, listajte i čitajte po svojem guštu. I pišite nam na glasnik@mefst.hr, svaki prijedlog, pohvala ili konstruktivna kritika potaknut će nas na još bolji rad u budućnosti.

Voljeli bismo i u svakomu sljedećem broju imati crtice iz povijesti našega fakulteta, skoro ćemo biti punoljetni (od samostalnosti) pa bi bilo lijepo prisjetiti se naših „vrtićkih i osnovnoškolskih“ dana i godina. Šaljite nam svoje „stare“ slike, rado ćemo svima pokazati kako vas zub vremena zaobilazi. Također, već od sljedećega broja imat ćemo članke o našim „starosjediocima“, samozatajnim i vrijednim djelatnicima koji od prvoga dana čine dušu našega fakulteta. Računamo i na vaše prijedloge novih stalnih rubrika, svaka je ideja dobrodošla i ostvarljiva. Ponosimo se činjenicom da nikada nismo odbili niti jedan članak!

Guštajte u ovom broju!

Vaše Uredništvo

Impressum

Glasnik Medicinskog fakulteta u Splitu

ADRESA: ŠOLTANSKA 2, 21000 SPLIT

E-MAIL: GLASNIK@MEFST.HR

Glavni urednik:

Milan Ivanišević

Studentski urednik:

Marin Viđak

Uredništvo:

Dalibora Behmen

Lana Barać

Ivica Grković

Valdi Pešutić Pisac

Ana Utrobičić

Piero Marin Živković

Lektorica:

Josipa Korljan

josipa.korljan@gmail.com

Dizajn i prijelom:

Jadranka Matas

jadro.matas@gmail.com

Tisak:

Slobodna Dalmacija

Naklada:

500 primjeraka

Split, svibanj 2014.

Impressum	02		
Kazalo	03		
Piero Marin Živković „Hoodice“ s grbom Fakulteta u režiji Studentskoga zbora	04	18	Davor Lukšić Nadogradnja računalne mreže
Marin Viđak Mostovi razumijevanja, Würzburg 2013.	04	19	Dalibora Behmen Formalna uspostava Hrvatske Cochrane mreže
Martina Paradžik Dan rijetkih bolesti	06	20	Davorka Vrdoljak Cochrane radionica na 5. kongresu DNOOM
Danijela Veljačić Djed Božićnjak u KBC-u Split	07	20	Irena Zakarija-Grković Zdravstvena skrb utemeljena na dokazima (S4BE)
Ana Marija Milat Split u CPSA-i i prva Fritulijada	07	21	Lana Barać Obzor 2020 - novi program Europske unije za istraživanje i inovacije
Ružica Tokalić U svijetu znanosti	08	22	Ozren Polašek AMANHI
Ivana Berak Pripravnički staž u Općoj bolnici Šibenik	10	23	Liana Cambj-Sapunar KBC Split dobio angiodvoranu
Miro Jukić Jedno iskustvo sa skraćenoga stažiranja	10	24	Milan Ivanišević OCT uređaj – najmodernija oftalmološka tehnologija na Očnoj klinici u Splitu
Kristijan Bečić Biologija novotvorina: što, gdje, kako?	11	26	Marko Jukić 10 godina rada Ambulante za liječenje boli KBC-a Split
Matija Borić Mlado pleme (TRIBE) Medicinskoga fakulteta u Splitu	11	27	Ivana Pavlinac i Linda Lušić Splitiski Tjedan mozga 2014.
Mersiha Mahmić-Kanjko Grana bora	12	30	Livia Puljak Splitiski „Skeptici u pubu“ dosad ugostili troje medicinara
Milan Ivanišević Medicinski fakultet proslavio 17. rođendan	13	31	Livia Puljak Zašto trebate pročitati knjigu Gdje su dokazi?
Piero Marin Živković Sportski dio Dana Medicinskoga fakulteta	14	32	Mladen Boban Prva nastava u BSB zgradi
Foto kolačić	15	33	Marita Mimica Svečanost doktora znanosti
Foto žulj	15	34	Popisi Promocija doktora znanosti 28. 3. 2014.
Ana Utrobičić Indeksiranost hrvatskih časopisa u WOS-u	16	35	Filip Klarić Kukuz Promocija studenata Dentalne medicine
Ivica Grković Simbioza Željke i Eduplana: savršen fakultetski raspored	16	36	Foto strip

„Hoodice“ s grbom Fakulteta u režiji Studentskoga zbora

Možda ste primijetili kako je među studentima zavladała prava pomama za modrim majicama s kapuljaćom (popularno nazvane „hoodicama“) i grbom našega fakulteta. Ovim projektom naš se fakultet približio fakultetima na Zapadu čije je ime zapravo *brand*. No, kako je sve počelo i tko je zaslužan za sve to?

Na ideju je još prošle godine došao bivši predsjednik Studentskoga zbora, Miro Jukić, te se još tada krenulo u projekt nabave majica. Međutim, projekt je naišao na neke poteškoće i bio je problem pronaći nekoga u Splitu tko bi povoljno otisnuo majice. Dolaskom ljeta projekt je zamro, ali početkom ove akademske godine Studentski zbor ponovno je pokrenuo projekt i ovaj put uspio.

Ove je godine težak zadatak nabave majica preuzela studentica 4. godine Medicine Daniela Veljačić. To se zbilja pokazalo teškim zadatkom – naručeno je ukupno 850 majica s otisnutim grbom našega fakulteta. S obzirom na količinu traženoga artikla, usto je besplatno napravljeno još toliko majica kratkih rukava s, naravno, istovjetnim pečatom Medicinskoga fakulteta.

Nešto slično postojalo je i u vrijeme kada je dekan bio prof. Matko Marušić. U Studentskomu zboru mislimo kako ne treba stati na „hoodicama“ te smo predložili Upravi Fakulteta da napravimo i darovni program s logom našega fakulteta. Naravno, cijene za naše studente svakako bi bile pristupačne i studentske.

Naročito me čini ponosnim broj naručenih majica. Nadamo se da su svi kolege zadovoljni te da će svoju majicu ponosno nositi. Na kraju, zahvaljujem svima, a pogotovo kolegici Veljačić, koji su na bilo koji način pomogli ovom projektu.

Piero Marin Živković

» Izgled MEFST hoodice (dostupna i u bijeloj boji)

Mostovi razumijevanja, Würzburg 2013.

Nakon položene Patofiziologije na drugome ispitnom roku počeo sam se pripremati za put u Njemačku. Naime, sudjelovao sam (kao zamjena) na jednome edukativno-humanitarnom projektu u klinici u Würzburgu. Kako su događaji tamo tekli, kako izgleda njemačko zdravstvo i kakav je to uopće projekt?

Kratak uvod, otprilike onakav kakav sam i ja dobio, jest ovaj: International Physicians for Prevention of Nuclear War organizacija je dobitnica Nobelove nagrade za mir i jedna od važnijih medicinskih organizacija na svijetu. Premda ne toliko razvikana, koliko primjerice „Liječnici bez granica“, IPPNW svojim radom stalno pokušava doprinijeti globalnom miru projektima koje organizira. Jedan od tih projekata jest i „Mostovi razumijevanja“, koji je nastao krajem rata u bivšoj Jugoslaviji, s ciljem okupljanja studenata iz zaraćenih zemalja koji bi se u okruženju najmodernije europske bolnice trebali upoznati, oplemeniti i pokazati kako rat nastaje ne zbog sukoba malih već zbog ideja velikih.

Mjesto u kojem sam proveo glavninu vremena jest Würzburg. Würzburg je bavarski grad nešto manji od naše Rijeke, udaljen nekih sat vremena vožnje od Frankfurta. Nalazi se na obali Majne, a u savezničkome je bombardiranju doživio sličnu sudbinu kao i dosta poznatiji Dresden. Dana 16. ožujka 1945. godine britanski su bombarderi prvo eksplozivnim, a potom i zapaljivim bombama uništili grad do neprepoznatljivosti. Grad je zajedničkim snagama saniran tek 60-ih godina prošloga stoljeća. Jedna od najpoznatijih građevina jest i palača – Rezidencija biskupa, čije je stubište dugi niz godina krasilo jednu od novčanica njemačke marke.

Znakovito je da grad veličine Rijeke ima jednu veliku sveučilišnu bolnicu (veću od cijeloga našeg KBC-a) te nekoliko klinika. U jednoj od njih – Missionsärztliche Klinik – proveli smo većinu našega vremena. To je nešto veća klinika koju je otvorila i koju financira Katolička crkva radi edukacije liječnika koji odlaze raditi u nerazvijene afričke zemlje. Unatoč tomu, posve je uobičajeno da redovite preglede u klinici obavlja pacijentica koja je promijenila spol. Još toga iznenađuje – nije neobično da kirurg ili instrumentarka imaju

piercing u nosu ili na obrvi, ali je zato rijetkost da vidite bilo kojega liječnika s kravatom – i to isključivo zato što je kravata s epidemiološkoga aspekta „puno opasnija“ od naušnice. A kako se radi o referentnome centru za tropske bolesti u tom dijelu Njemačke, jako puno pozornosti posvećuju zaraznim bolestima i bolničkim infekcijama.

Odnos prema pacijentima, uvjeti rada i smještaj oduševili su me. Osmjesi, pozdravljanje i način ophođenja među svima (liječnicima, pacijentima, medicinskim tehničarima i sestrama te ostalim osobljem) obori vas s nogu. Radi se u smjenama. Na odjelima se svako jutro prije početka rada održava sastanak liječnika – specijalista, specijalizanata, stažista i studenata, a svaki tjedan drugi student obrazlaže jednu znanstvenu temu. Nažalost, neizbježna je usporedba s našim bolnicama. Gužva, ali i odnosi koje sam primijetio u našoj bolnici kada sam se iz „njemačke idile“ prebacio na četvrtu godinu, ostavila je gorak okus u ustima. Međutim, u našu obranu – što se samih dijagnostičkih postupaka i zahvata tiče, ne zaostajemo previše. A kada se već uspoređuju bolnice, valjalo bi usporediti i studente: u Njemačkoj studenti medicine provode ljeta u bolnici (radno!). Nakon prve i druge akademske godine rade zajedno s medicinskim sestrama i pomažu u njezi pacijenata, nakon treće, četvrte i pete rade na kliničkim odjelima (sudjeluju u vizitama, pišu pisma pacijentima...). Glavninu šeste godine studenti uopće ne provedu na fakultetu – ili odrađuju nešto slično našem stažu ili rade na svojem diplomskom radu. Ako ste dovoljno dugo student pa se sjećate, sve skupa je prilično nalik idejnoj koncepciji koju je donedavno imao i naš fakultet.

Da ne bi bilo da pišem samo o svojim bolničkim iskustvima, spomenut ću da sam u mjesec dana probao valjda petnaestak vrsta piva. Nazivi za neka od njih prilično su komplicirani na (barem meni) kompliciranome njemačkom jeziku pa postaje pravi izazov naručiti još jedno nakon prošloga. Njemačka hrana bila je sasvim u redu (čak i u bolničkoj kantini – gdje istu hranu jedu liječnici u pauzi za ručak, prisutni studenti, ali i pacijenti!) – ali velika je mana ta što Nijemci ne jedu kruh. Kako sam živio zajedno s Antonijem iz Beograda, Ivanom iz Mostara, Ritom s Kosova te Irenom i Ermirom iz Makedonije, život nam je bio pakao dok nismo pronašli odgovarajuću pekaru i nešto što barem donekle nalikuje na kavu.

Kako se Würzburg nalazi na pola puta između Frankfurta i Nürnberga, posjetili smo i potonji, a u njemu Memorijalni

» Vesela ekipa na krovu bolnice. U pozadini se može vidjeti i srednjovjekovni dvorac Marienberg.

» Njemački sudionici u projektu, članovi IPPNW-a i studenti te balkanska ekipa.

centar za žrtve nacizma. Probali smo i znamenitu Nürnbergwurst, a ako vam ikada padne na pamet hraniti golubove tamo, nemojte. Kazna za to je punih 1 000 eura!

U mjesec dana vidite svašta. Vidite kako stvari mogu lijepo funkcionirati kada su sva lica, premda ste u bolnici, uvijek nas mijana. Ugodno ste iznenađeni kada se svaki liječnik trudi da vam na engleskome prenese sve ono što je rekao i njemačkim studentima. Stekao sam jako puno iskustva u radu u jednoj modernoj, europskoj bolnici. Upoznao sam mlađe i starije kolege, ne samo iz područja zemalja bivše Jugoslavije nego i iz Njemačke.

Za kraj bih volio napomenuti kako je sljedeći sastanak IPPNW grupe za područje Balkana upravo u Splitu i puno radimo na tome da sve prođe kako treba. Nadamo se da ćemo se mi, naš grad i naš fakultet, pokazati kao dobri domaćini!

Marin Viđak, studentski urednik

HVALA!

Dan rijetkih bolesti

Prigodom obilježavanja Dana rijetkih bolesti CroMSIC Split organizirao je dvije akcije: Filmsku večer na Fakultetu i informativno-edukativnu akciju zajedno s Udrugom oboljelih od kolagenoza u Marmontovoj ulici. Filmska večer održana je 21. veljače 2014. godine u seminarskoj 5 na Fakultetu i bila je dokaz da u učionici nešto može biti i zabavno. Prikazani film *Extraordinary measures* svidio se volonterima, a temeljio se na istinitoj priči o roditeljima koji osnivaju istraživački centar kako bi pronašli lijek za Pompeovu bolest, od koje im djeca boluju. Ovo je bila prva studentska filmska večer na Medicinskom fakultetu u Splitu te u sljedećemu razdoblju planiramo organizirati filmske večeri jednom mjesečno. Prikazivali bi se filmovi medicinske tematike te bi se s pozvanim dr. med., stručnjakom u tom području, nakon odgledanoga filma moglo raspravljati i razgovarati o filmu. Nadamo se velikom odazivu studenata.

Drugi dio obilježavanja Dana rijetkih bolesti bio je u subotu 1. ožujka 2014. godine. Zajedno s Udrugom za rijetke bolesti već su tradicionalno postavljeni štandovi u Marmontovoj ulici te su građani mogli dobiti informacije o radu udruga i o rijetkim bolestima. Zahvaljujemo svim volonterima koji su sudjelovali u akciji.

Martina Paradžik
predsjednica CroMSIC-a Split
studentica 6. godine Medicine

» CroMSIC-ov štand u Marmontovoj

» Filmska večer

Djed Božićnjak u KBC-u Split

"Blessed is the season which engages the whole world in a conspiracy of love." Hamilton Wright Mabie

Već drugu godinu zaredom Studentski zbor Medicinskoga fakulteta u Splitu organizira darivanje djece koja Božić provode u KBC-u Split. Kao i prošle godine, skupljali su se dobrovoljni prilozi u blago kompetitivnom duhu, s obzirom na činjenicu da je dekan obećao pohvalnicu studijskoj godini koja skupi najveći novčani prilog. Ove je godine pohvalnica otišla u ruke 2. godine Medicine. Nakon što je skupljen i prebrojen sav novac, započelo je kupovanje darova u dogovoru s medicinskim sestrama s Pedijatrije, čiji savjeti uvijek dobro dođu.

Na sam Badnjak krenulo se prema bolnici s autima pretrpanim darovima. No, ove godine zborashi nisu bili sami! Cjelokupna akcija bila je mnogo veselija uz Djeda Božićnjaka i Dobru vilu, koje je osigurao dječji klub Dalmalino, koji je također djeci dijelio poklone. Vesela družina započela je s dijeljenjem poklona u igraonici Klinike za dječje bolesti KBC-a Split, za koju je kupljen potreban pribor za kreativno izražavanje malih pacijenata, ali se tu nije zaustavila. Djeci koja nisu bila u mogućnosti doći u igraonicu doveli smo Djeda Božićnjaka u bolničke sobe. Osim Klinike za dječje bolesti, posjetili smo i uveseljavali djecu na Odjelu dječje kirurgije te Klinike za bolesti uha, grla i nosa.

Djeca su bila oduševljena darovima i nadamo se da ćemo uz pomoć priloga studenata, a i profesora, ovu akciju moći učiniti tradicionalnom jer nema ljepše stvari nego izmamiti osmijeh na dječje lice.

Daniela Veljačić,
studentica 4. godine medicine

Split u CPSA-i i prva Fritulijada

U Splitu već godinama postoji interes za uključivanje u CPSA-u (Udrugu studenata farmacije i medicinske biokemije Hrvatske).

Nakon brojnih konzultacija dogovoren je dolazak predsjednika Udruge Domagoja Bakote, povjerenice za studentske razmjene Petre Neralić i tajnika Stjepana Perića 29. prosinca 2013. godine u Split kako bi nam prezentirali rad Udruge. Na sastanku koji je okupio više od polovice studenata svih studijskih godina odmah su krenule prijave, pitanja i prve ideje, a sve je to još uvijek u tijeku.

Trebala su proći samo dva dana od sastanka da se pokrene prvi veliki projekt novopečenih članova, po uzoru na tradicionalnu zagrebačku Palančikijadu – Humanitarna božićna fritulijada. Okićeni atrij novoga Studentskog doma na Kampusu kao da je priželjkivao neko događanje u predbožićno vrijeme. Studenti su se podijelili u poslovima izrade plakata, letaka, karakterističnih zelenih CPSA majica, oglašavanja na portalima, radijima i novinama te, naravno, pozivanja prijatelja i prijatelja od prijatelja. Sjetili smo se udruge Down 21 koja od 2000. godine radi s osobama s Downovim sindromom s ciljem njihova uključivanja u društvo te smo sav prikupljen prihod namijenili njima.

U petak 13. prosinca od 10h do 20h u ponudi su osim svježih fritula bile sve vrste neodoljivih kolača, tostovi, topli i hladni pića. Humanitarna narav događaja, kao i ukusan i mirisan asortiman uz glazbu i odličnu atmosferu privukao je puno više studenata nego što smo očekivali. Svojim dolaskom (i punim košaricama kolača na odlasku) podržali su nas i rektor Sveučilišta u Splitu, prof. dr. sc. Ivan Pavić,

ravnateljica Studentskoga centra, Gordana Raos, dipl. iur, naši voditelji Fakulteta, prof. dr. sc. Darko Modun i prof. dr. sc. Igor Jerković, dekan, prof. dr. sc. Zoran Grubač, te brojni drugi profesori. Sve su reportažama popratili HRT, Slobodna Dalmacija i nekoliko radijskih postaja. Nemoguće je prenijeti raspoloženje, vrevu, raspjevanost i smijeh kojima se napunio Studentski dom taj dan, a kada se tome pribroji sve ono što financijski i emotivno ovakva inicijativa znači Udruzi 21, možemo reći da nam je prva akcija više nego uspjela. Iako se svi doživljaji još nisu ohladili, vrijeme trči i Fritulijada ne smije ostati samo u 2013. godini.

Do neke sljedeće, u planu su i zdravstvene kampanje, a od ove godine SEP-ovci koji dolaze u Zagreb na međunarodnu stručnu praksu nastavljaju i u naše južnije krajeve, što će svakako Hrvatsku još više promaknuti u vrh poželjnih odredišta. Konačno, sve je ovo i velik korak u spajanju budućih kolega dvaju fakulteta farmacije u Hrvatskoj na profesionalnoj i prijateljskoj razini.

Ana Marija Milat
studentica 4. godine Farmacije u Split

U svijetu znanosti

Koliko crijevni mikrobiom može pojesti?

Proceedings of the National Academy of Sciences

U mnoštvu istraživanja utjecaja komezala na endokrino-loške i psihijatrijske poremećaje, kao zvijezda još nedovoljno istražene fiziologije, iskočila je *Akkermansia muciniphila*, Gram negativni anaerob koji, sukladno imenu, razgrađuje mucin u crijevu. Pretili i ljudi s dijabetesom tipa 2 imaju smanjen broj ovih bakterija u svojoj crijevnoj flori, dok u zdravih ljudi ona ima udio od 3 do 5%. Kada su istraživači obogatili gastrointestinalni trakt pretilih i dijabetičnih miševa *A. muciniphilom* (uz pomoć netopljivih vlakana, točnije oligofruktoze), oni su gubili na težini i opadala im je inzulinska rezistencija, i to unatoč prehrani bogatom mastima. Ovo otvara nove mogućnosti u prevenciji i terapiji pretilosti i s njom povezanih metaboličkih poremećaja.

Više vlakana – manje antibiotika

Immunity

Dok smo na temi crijevnih bakterija, valjalo bi spomenuti i njihovu sklonost k preradi vlakana. U tome postupku stvara se i butirat koji, uz niacin, djeluje stimulacijski na receptor imena Gpr109a, smješten na stanicama crijevnoga epitela. Što je tu zanimljivo, pitate se? Pa, istraživači su pronašli da Gpr109a promiče antiinflamatorno djelovanje makrofaga i dendritičkih stanica, smanjujući tako rizik karcinogeneze i razvoja upalnih crijevnih bolesti. Dakle, manje antibiotika koji osiromašuju vaš crijevni mikrobiom, a više vlakana u prehranu!

Citius, altius, fortius B limfocita

Science Translational Medicine

Poznato je kako B limfociti, regulatori stečene imunosti, na svojoj površini nose receptore koji omogućuju negativnu povratnu spregu u stimulaciji proizvodnje protutijela. U prisutnosti dovoljno IgGa, taj Fcγ (CD32B) receptor šalje inhibitorne signale u stanicu. Novo je istraživanje pokazalo

kako ljudski i mišji B limfociti na svojoj površini mogu nositi i varijantu Fcγ (CD32C) receptora koji, zahvaljujući malo drugačijoj tirozinskoj aktivacijskoj domeni u svojem citoplazmatskom dijelu, djeluje suprotno – potiče imunski odgovor stanica. Time je omogućen snažniji i bolji odgovor na infekcije i cjepiva, no kao što vam je vjerojatno poznato, ljudski organizam ponekad ima problema s razlikovanjem stranoga i ograničavanjem imunskog odgovora. Tako je pokazano kako je alel gena odgovornog za proizvodnju aktivacijskog Fcγ receptora B stanica povezan i s većim rizikom od razvoja autoimunih bolesti. U svakom slučaju, bolje razumijevanje fine međuigre protutijela i stanica pruža nove pravce u mogućoj terapiji autoimunih bolesti.

H1N1 influenza i narkolepsija

Science Translational Medicine

Narkolepsija je poremećaj karakteriziran izrazitom dnevnom pospanošću, gubitkom mišićnoga tonusa i poremećajima u *rapid eye movement* fazi sna. Nastaje kada propadne oko 70 000 neurona hipotalamusa koji su zaduženi za proizvodnju hipokretina/oreksina, neuropeptida koji nas održava budnim i regulira apetit. Zašto ti neuroni propadnu? Istraživanja upućuju na autoimuno podrijetlo. Već je poznato kako nositelji pojedinih varijacija HLA gena na 6. kromosomu imaju povećani rizik obolijevanja, a najnovije istraživanje pokazalo je kako je kod nekih pacijenata aktivan velik broj CD4+ limfocita T koji reagiraju na hipokretin. Zanimljivo je kako ih je na to uputio virus svinjske gripe. Naime, uočen je četverostruki porast broja djece oboljelih od narkolepsije u Kini nedugo nakon pandemije. Znanstvenici su otkrili kako virusni hemaglutinin ima dijelove slične hipokretinu i molekularnom mimikrijom aktivira obrambeni odgovor organizma koji onda uništava virus, ali i neurone.

Ružica Tokalić,
studentica 4. godine Medicine

Pripravnički staž u Općoj bolnici Šibenik

Budući da sam iz Šibenika, pripravnički staž odrađujem u Općoj bolnici Šibenik. Dosad sam imala vrlo pozitivna iskustva i jako sam zadovoljna što imam priliku stažirati u šibenskoj bolnici. Medicinsko je osoblje vrlo ugodno, radna atmosfera također. Liječnici specijalisti ipak su više zainteresirani za edukaciju nas, mladih liječnika. Možda bi se to moglo pripisati činjenici što broj stažista u šibenskoj bolnici nije baš velik (trenutačno nas je šest) i tome da nema rada sa studentima, kao što je to u kliničkim bolničkim centrima, pa stariji liječnici imaju više vremena i volje educirati mlađe kolege. Naglasila bih da kvaliteta znanja i vještina koje se stječu tijekom pripravničkoga staža ovisi najviše o osobnome angažmanu i zainteresiranosti. Nerealno je očekivati da će vam netko drugi sve pripremiti. Morate se sami potruditi, kao i inače u životu. Ja sam dosad bila na Odjelu interne medicine, Kirurgije i u Ambulanti obiteljske medicine. Mislim da je za nas kao mlade liječnike od najveće koristi rad na hitnim prijemima, budući da je to prvi susret s pacijentom i medicinskim problemom koji moramo prepoznati, dijagnosticirati i potom odrediti odgovarajuću terapiju. Na Odjelu interne medicine liječnici i ostalo medicinsko osoblje vrlo su ugodni, susretljivi i rado educiraju stažiste. Osobno mi je bilo vrlo drago raditi s njima na Hitnom internističkom prijemu. Što se tiče kirurgije u OB-u Šibenik, vrlo sam ugodno iznenađena. Prije svega, operacijske dvorane izvrsno su uređene, sve je vrlo moderno i rekla bih da su al pari operacijskim dvoranama u nekim od najbogatijih zemalja EU-a. Šibenski kirurzi vrlo su dobar i uigran tim. Radna atmosfera vrlo je ugodna i opuštena. Također, postoji ugodna razina poštovanja i kolegijalnosti. Pohvale idu i anesteziolozima i ostalom osoblju operacijskih dvorana. Budući da sami možemo odabrati liječnika obiteljske medicine kod kojeg ćemo obaviti taj dio staža, ta su iskustva vrlo individualna i nemoguće je reći kakva je obiteljska medicina u Šibeniku. Ja sam odabrala jednu od liječnica u Domu zdravlja i bilo mi je izvrsno. Puno sam naučila i zaista sam zadovoljna i sretna što sam imala tu priliku. Sve u svemu, liječnici u šibenskoj bolnici pokazuju interes, volju i želju za educiranjem mlađih kolega, postoji razina poštovanja i kolegijalnosti i radna je atmosfera ugodna za rad i učenje. Stoga, rado preporučujem obavljanje pripravničkoga staža u OB-u Šibenik.

Ivana Berak, dr.med.

Jedno iskustvo sa skraćenoga stažiranja

Petomjesečni staž uskoro se bliži kraju pa se nadamo da nećemo dugo čekati na državni ispit i dozvole za rad.

Kao što je već otprije poznato, petomjesečni staž uključuje ginekologiju i porodništvo, internu medicinu, kirurgiju, obiteljsku medicinu, hitnu medicinu i pedijatriju. Ovom prilikom spomenuo bih kako je velika šteta i kako mi je jako žao što infektologija nije ukomponirana u staž kada je već isti nametnut našoj generaciji koja je završila program studija po *integriranome kurikulumu*.

Ono što je novo u ovome stažu jest to da će se učiniti, po pismenoj poruci predsjednika Hrvatskoga društva mladih liječnika, izmjene i dopune Pravilnika o pripravničkom stažu doktora medicine koje su poslone iz Ministarstva zdravlja za objavu u „Narodnim novinama“ (očekuju se sredinom ožujka 2014.), čiji je smisao da **svi „predbolonjci“ i „bolonjci“ stažiraju pet mjeseci bez obzira na godinu završetka studija**. Ovo bi bila već druga izmjena citiranoga Pravilnika. Postavlja se pitanje jesu li sada diskriminirani kolege doktori medicine svih „predbolonjaca“ koji su išli godinu dana na staž. O izjednačavanju triju tipova nastavnih planova i programa za studij medicine nepotrebno je govoriti. Po mojemu mišljenju, od cijeloga se Pravilnika i samoga staža radi velika lakrdija pa i čak ako je glavni motivator i razlog izjednačavanja svih na pet mjeseci prazna državna blagajna.

Što reći o samomu stažu u najkraćim crtama, a da se netko ne bi osjetio prozvanim? Dosadašnja su iskustva sa staža najbolje rečeno „radna“. Na nekim se odjelima manje radi, na nekima više, ali radi se svugdje. Negdje su nas prihvatili objeručke, a negdje ni ne primjećuju da postojimo. Mislim da bi neke dijelove staža trebalo reducirati, a povećati udio hitne medicine i obiteljske medicine – za što smo, zapravo, i studirali te zaista mislim kako bi trebalo promijeniti dio o kompetencijama u Pravilniku o pripravničkom stažu doktora medicine, kao i cijelu pripravničku knjižicu koja je najjednostavnije rečeno loše i „na brzinu“ urađena/napisana.

Miro Jukić, dr. med.

Biologija novotvorina: što, gdje, kako?

Jeste li se ikada pitali kako nastaju tumori? Zašto ih je sve više? Kako ih pravovremeno otkriti i liječiti?

Ako je na ova pitanja vaš odgovor potvrđan, poslijediplomski studij Biologija novotvorina studij je za vas.

U današnje vrijeme zloćudne novotvorine sve su češća pojava i sve značajniji uzrok smrti te se velik broj mladih liječnika usmjerava u istraživanja ili terapiju istih. Temeljni razlog za pokretanje ovoga studija jest edukacija mladih budućih znanstvenika u polju kancerogeneze, dijagnostike i terapije novotvorina. I u tome se uspjelo...

Širok i zanimljiv dijapazon obveznih i izbornih predmeta daje svakomu polazniku ovoga studija mogućnost da se usmjeri u skladu sa svojim preferencijama, a pomno odabrani predavači koji se slobodno mogu ubrojiti među najbolje svjetske znanstvenike osigurali su primjernu edukaciju potencijalnim doktorima znanosti. No, snaga Biologije novotvorina nije samo u raznolikosti predmeta, zanimljivosti tematike i reputaciji predavača već i u činjenici da je sve zajedno pažljivo izbalansirano do te mjere da je doista "užitak" studirati.

Odlična organizacija ovoga studija ne ostavlja puno mjesta pogrešci, a voditelji, koji su uvijek na raspolaganju svakomu polazniku, pobrinut će se da uspijete u svojoj namjeri pisanja i obrane doktorske disertacije. Činjenica je to koju je lako dokazati samim pogledom na popis dosadašnjih doktoranada i njihove objavljene znanstvene publikacije.

Kristijan Bečić, dr. med.
polaznik doktorskoga studija Biologija novotvorina

Mlado pleme (TRIBE) Medicinskoga fakulteta u Splitu

TRIBE je riječ iz engleskoga jezika, latinskih korijena, a odnosi se na skupinu ljudi istoga podrijetla, kulture, običaja ili skupinu koja dijeli iste interese i navike.

Iako se akronim doktorskoga studija Translacijska istraživanja u biomedicini preveden s engleskoga jezika odnosi prvenstveno na etničke zajednice, studenti navedenoga studija često se osjete kao pripadnici jedne takve, usko povezane skupine. Od upisa, prvih dana nastave, pa i rada u slobodno vrijeme, svakomu se studentu pristupa individualno i pruža mu se dovoljno znanja i vještina kako bi ga se osposobilo za kvalitetno znanstveno ostvarenje. Kao što se više puta naglašavalo, cilj nije samo pomoći nam u stvaranju doktorskoga rada; cilj je da i nakon toga ostanemo članovima znanstvene zajednice sposobnima osmisliti i provesti istraživanje. To podsjeća na kinesku poslovicu koja kaže: „Ako čovjeku daš ribu, nahranit ćeš ga za jedan dan, ako ga naučiš loviti ribu, nahranit ćeš ga za cijeli život.“ Svima je podjednako omogućeno loviti znanje, znanstveno se obrazovati, stvarati kvalitetna poznanstva i suradnje među raznim znanstvenim strukama. Upravo ta raznovrsnost osobitost je TRIBE-a. Iako se to često dovodi u pitanje, multidisciplinarnost je svima na korist. No, bez obzira iz kojih su znanstvenih područja studenti završili prethodni fakultet, na doktorskome studiju TRIBE svima je cilj izraditi doktorski rad iz područja biomedicine i zdravstva.

Cilj ovoga malog osvrtu nije uzdignuti naš studij iznad ostalih. Naime, osobni uvid u ostale studije nemam, ne pohađam ih, a subjektivni dojam prevlada kod svih nas. Brojke i statistička analiza, možda i poneki „ $p < 0.001$ “ u godinama koje slijede pokazuju koji je studij više ili manje kvalitetan. Dotad, a i nakon toga, iskoristite mogućnosti koje su pred vama. Znanje koje TRIBE pruža jedno je od onih dragocjenosti koje nikada na blijeđe.

Matija Borić, dr. med.
student druge godine doktorskoga studija TRIBE

Grana bora

Jedna prelijepa sevdalinka pjeva o grani bora koja je pala kraj mora... i tako jedna ptičica iz gore sletje kraj mora... Otkud gorske ptice u Splitu? Čudni su putovi Gospodnji. Prije mnogo godina cochraneovski dokazi dadoše jednoj zbunjenoj studentici medicine dokaze koji joj pomogohu da donese, kako to lijepo prof. Boban kaže, odluke informiranoga pacijenta. „Čitljiva“ i „surfljiva“ studentica postade doktorica, pa dupla mama, pa ponosna tetka, pa specijalistica – rijetka farmakološka ptičica. I nakon mnogo godina svjetleća kutija izbacila natpis: Cochrane Hrvatska... Doktorica čitljivica dođe jednom, pa još jednom, a onda padne ideja: EBM poslijediplomski s pogledom na plavu pučinu. I tako otpočne najljepše edukacijsko iskustvo u životu doktorice rijetke ptičice. Drugi „najlipši“ grad na svijetu (poslije Zenice) pokazao se kao dobar domaćin. Kolege susretljivi, ljubazni, topli, radno ozračje dinamično, iznimno suradljivo, uvijek spremno i za dobru šalu i za dobar posao (valjda ćemo do kraja testirati i tu hobotnicu ispod peke), referada tu uvijek i za sve... Strpljive, nasmiješene dobre vile nikad bez lijepe riječi, tu su za rješenja, utjehu, podršku, poticaj, inspiraciju... Biblioteka puna dokaza... Profesori, asistenti, susretljivi, dobronamjerni, puni znanja koje s veseljem dijele. A tek dobra knjiga ili članak za vježbe na plaži... Podmladak doktorice čitljivice također je bio oduševljen maminih edukacijsko-turističkim projektom, svaki vikend nožice umočene u slanu vodicu, vrlo ugodna nefarmakološka helio-talaserapija ;-)

I kada na lokalnom radiju začuje *Ispod sunca zlatnoga, blista riva najlipša...* doktorica surfljivica odvrne dokraja. Vridilo je. I vridit će. Kada doktorica čitljivica postane dobra doktorica pisavica...

Oprostite mi, svite, na oduševljenju, al' mi je plaho lipo s vama.

Mersiha Mahmić-Kaknjo, dr. med.
specijalistica kliničke farmakologije
Kantonalna bolnica Zenica, BiH
studentica druge godine EBM poslijediplomskoga doktorskog studija

Medicinski fakultet u Splitu proslavio 17. rođendan

Dan Medicinskoga fakulteta u Splitu obilježava se 26. ožujka. Ove godine Fakultet je proslavio 17. rođendan. Na svečanosti su se uručila priznanja najboljim studentima, profesorima i suradnicima Fakulteta

Tako je priznanje dobio akademik Stjepan Gamulin, i to za znanstveni doprinos razvoju Medicinskoga fakulteta u Splitu. Zahvalnica je uručena i rektoru prof. dr. sc. Ivanu Paviću za dugogodišnju potporu i uspješnu suradnju, a povelju je dobio prof. dr. sc. Andrija Hebrang za iznimne zasluge iz područja medicine.

Dekan prof. dr. sc. Dragan Ljutić posebno je ponosan na činjenicu da je Medicinski fakultet u kratkom vremenu dosegao brojku od više od tisuću studenata, a posebno je naglasio činjenicu da je pokrenut studij Medicine na engleskom, na kojem studira 110 studenata.

„Zahvaljujući njima i činjenici da prodajemo naše znanje, mi smo financijski ojačali naš fakultet. Nedavno smo primili devet asistenata i plaćamo ih iz vlastitih sredstava, a sada ćemo raspisati natječaj za još desetero njih. Na taj način dat ćemo im priliku da ostanu u svojoj sredini, ovdje doktoriraju, napreduju. Uskoro ćemo otvoriti i svoju Polikliniku, pokrenut ćemo studij Dentalne medicine na engleskom...“, najavio je prof. Ljutić, koji se pohvalio i činjenicom da je u doba krize ovaj fakultet smanjio rashode za pet posto, dok su im prihodi narasli za 25 posto.

Najbolji studenti dobili su Dekanovu nagradu. To su Ivona Bućan, Ivan Mihanović, Ante Dobričić, Ivan Budimir Bekan i Ana Šarić sa studija Medicine, Tamara Miličević sa stručnog studija Sestrinstva, zatim Ivana Propadalo, Vilma Brko i Roko Duplančić sa studija Dentalne medicine, Anais Isabelle von Pigenot i Samy Mehdi Ksouri sa studija Medicine na engleskom te Nikolina Markovina, Marija Radman i Diana Jurić s Farmacije.

Nagrade za najuspješnije diplomirane studente koji su završili studij u roku s prosječnom ocjenom od najmanje 4,5 dobili su Katarina Josipa Barišić, Nikolina Ivica i Dino Mirić sa studija Medicine te Ivana Bulić s Dentalne medicine.

Nagrađene su i katedre za najkvalitetnije izvođenje nastave prema studentskoj anketi. To su Katedra za fiziologiju i Katedra za histologiju i embriologiju (Medicina) te Katedra za oralnu medicinu i parodontologiju (Dentalna medicina).

Najbolje ocijenjeni nastavnici na Medicini su doc. dr. sc. Renata Pecotić (iz redova znanstveno-nastavnih i nastavnih zvanja) i dr. sc. Sandra Kostić (iz redova suradničkih zvanja), a na Dentalnoj medicini doc. dr. sc. Josipa Sanja Gruden-Pokupec (iz redova znanstveno-nastavnih i nastavnih zvanja), Joško Božić, dr. med. (iz redova suradničkih zvanja) te Sandra Zekić Tomaš, dr. med.

Posebnu zahvalnicu primili su i umirovljeni nastavnici: prof. dr. sc. Nikola Bradarić, prof. dr. sc. Goran Račić, prof. dr. sc. Tomislav Strinić i prof. dr. sc. Vladimir Šimunović, a od nenastavnoga osoblja laboratorijska tehničarka Asija Miletić. O njihovu je radu biranim riječima govorio prof. dr. sc. Goran Dodig.

Nagradu za najuspješnije voditelje projekata dobile su prof. dr. sc. Livia Puljak i prof. dr. sc. Snježana Tomić. Kao autori najboljih radova nagrađeni su Jasenka Kraljević, dr. med, te prof. dr. sc. Viktor Čulić.

Nagrađen je i prof. dr. sc. Stipan Janković, i to kao autor najboljega nastavnog štiva, budući da je napisao knjigu „Klinička neuroradiologija kralježnice i kraljezničke moždine“. Posebno priznanje Povjerenstva za izdavačku djelatnost za kontinuiranu i bogatu izdavačku djelatnost uz profesora Jankovića je dobio i prof. dr. Izet Hozo.

Svečanost su svojim nastupima uljepšali Splitski liječnici pjevači te Splitski gudački kvartet.

prof. dr. sc. Milan Ivanišević

Sportski dio Dana Medicinskoga fakulteta

Sportski dio Dana Medicinskoga fakulteta održan je u srijedu 23. ožujka na već tradicionalnom mjestu – marjanskim Benama. Što se sportskih aktivnosti tiče, uz tradicionalne discipline – nogomet, trčanje i balote – pokoja studentica odlučila se okušati i na trampulinu. U finalu maloga nogometa spoznali smo i kako među studentima našega fakulteta ima talentiranih navijačica i navijača. Malonogometni turnir, koji je započeo već u 9 sati, organiziran je među studijskim godinama studija Medicine, Dentalne medicine te Medicine na engleskom jeziku. Bilo je napeto do samoga kraja. Pobjednici turnira (i to na penale) bili su studenti 5. godine studija Medicine, a drugo su mjesto osvojili studenti 3. godine istoga studija.

Utrka Bene – Sjeverna marjanska vrata – Bene je, na veliko iznenađenje studenata i profesora, ispoljila neočekivane rezultate. Uz nevjericu i čuđenje publike promijenio se poredak na postolju. Naime, dugogodišnji predvodnik i tradicionalni pobjednik, profesor Grković, navedenu je utrku završio na 3. mjestu. Kolega Vinko Vrdoljak, student 6. godine studija Medicine, te kolega Julian Kaufman, student 1. godine studija Medicine na engleskom jeziku učinili su nezamislivo i pred sam cilj prestigli profesora Grkovića. U ženskoj kategoriji pobijedila je Ana Žravica, studentica 4. godine Dentalne medicine. Tu se našla i nekolicina studenata kojima su balote bile zanimljivije od prethodno navedenih sportova stoga su, u prijateljskome duhu, odigrali nekoliko partija. Namrgođeno vrijeme, srećom, nije poremetilo odvijanje predviđenoga programa proslave. Grickalice, roštilj, kolači i piće bili su osigurani za sve koji su unatoč oblačnom vremenu došli proslaviti Dan fakulteta.

Ujedno koristim priliku i zahvaljujem kolegama iz Studentskoga zbora na pomoći u organizaciji.

Nadam se da su se svi dobro proveli, zabavili i najeli te da će nam se pridružiti i dogodine u što većem broju!

Piero Marin Živković
predsjednik Studentskoga zbora MEFST-a

» Gospodin Barić uručuje nagradu 3. godini studija Medicina za 2. mjesto malonogometnog turnira studentu Andriji Matetiću

» Finalisti malonogometnog turnira - studenti 3. i 5. godine studija Medicine

» Trkači na cilju: Nismo još za škovace!

FOTO KOLAČIĆ

»Svake godine, prije proslave Dana fakulteta, poseban se trud uloži u svekoliko šminkanje i čišćenje našega fakulteta. Ove godine u toj inicijativi se išlo i korak dalje (dublje) pa je odlučeno da se temeljito očisti i fakultetski probavni sustav jednom intenzivnom klizmom! Jer čistoća je pola zdravlja! A mi smo ipak medicinari!

Medicinski fakultet
u Splitu
u borbi protiv bolesti
uzrokovanih pušenjem
podržava okoliš bez
duhanskog dima!

FOTO ŽULJ

»Od našeg useljenja u dva novoizgrađena kata zgrade A prošlo je više od 7 godina, ali se još uvijek nismo naviknuli na namještaj osebujnog dizajna. Najbolji primjer su garderobni ormari koji nas okružuju u laboratorijima. Vrata su tako oblikovana da otvaranjem lijevog krila nužno dobijete udarac u vlastitu (najčešće desnu) potkoljenu, a otvaranjem desnog krila dobiti ćete, u najboljem slučaju, otisak ključa po sredini vlastitog čela. Vrhunac ergonomskog dizajna. Kvalificira li se upotreba ovih ormara kao rad u otežanim (opasnim) uvjetima?

Indeksiranost hrvatskih časopisa u WoS-u

Kada je Elsevier 2004. godine pustio u promet Scopus, novu bibliografsku i citatnu bazu koja je otpočela nastojala uravnotežiti zastupljenost časopisa iz različitih dijelova svijeta, posebno europskih, i umanjiti razliku koja je dotada postojala u velikim svjetskim bazama među časopisima s engleskoga govornog područja i onih ostalih, bilo je manje-više jasno da će proizvođač dotada jedine citatne baze Web of Science (WoS) na tu pojavu morati nekako reagirati.

U razdoblju od 2007. do 2009. godine u WoS je uvršteno oko 1 600 tzv. regionalnih časopisa koji su selekcijskim

postupkom izabrani među njih čak 10 000. Taj „regionalni bum“ činio je ni manje ni više nego 55 % časopisa koji su u razdoblju od 2005. do 2010. godine po prvi put uvršteni u WoS. Za mnoge je hrvatske znanstvene časopise to bila prilika za izravniji ulazak na međunarodnu znanstvenu scenu, a time i mogućnost privlačenja većega broja autora i radova. Do 2007. godine WoS je indeksirao svega desetak hrvatskih časopisa s različitih znanstvenih područja.

Prema najnovijim podacima za 2014. godinu koje smo dobili od Thomson Reutersa, proizvođača baze, trenutno su u WoS-u indeksirana 54 hrvatska časopisa. Među časopisima koji se u posljednjih godinu dana više ne indeksiraju nalaze se i dva biomedicinska: *Neurologia Croatica* i *Paediatrica Croatica*. Točan razlog prestanka njihove indeksacije nije naveden na popisu *Journal Coverage Changes*. Stoji samo kratka obavijest: *Dropped*. Iako su oba časopisa i dalje na popisu indeksiranih u Scopusu, to ipak ne može nadomjestiti prestanak njihove pokrivenosti u WoS-u jer je ta baza i dalje među najvažnijima, kako u postupku napredovanja u zvanju, tako i u mjeranju kvalitete znanstvenih časopisa.

Ana Utrobičić, prof., dipl. knjiž. voditeljica Knjižnice

Simbioza Željke i Eduplana: savršen fakultetski raspored

Kada pomislite na nastavu na Medicinskom fakultetu u Splitu, vjerojatno imate različite asocijacije, ali sumnjam da (osim ako radite u Povjerenstvu za nastavu) možete pojmiti kompleksnost cijelog nastavnog procesa, od planiranja, rezerviranja odgovarajućih prostorija do izvedbe nastave i ispita pa do izvješća na kraju. Uzimajući u obzir šest studijskih godina na Medicini, pet na Dentalnoj medicini, četiri na Farmaciji, tri na studiju Medicine na engleskom jeziku (do ove godine), studente Odjela zdravstvenih studija, Forenzike i triju poslijediplomskih studija, bit će vam jasno s kakvim se zadatkom susrećete kada želite napraviti raspored! Zato u ovom broju *Glasnika* razgovaramo s osobom koja je glavna i odgovorna za raspored na našem fakultetu. Vjerujem da gđicu Željku Erak svi poznajete: ona je draga, susretljiva i nadasve simpatična „radilica“ koja dirigira rasporedom iz svojega malog (i krajnje neprikladnog) ureda na petom katu.

Dakle, Željka i Eduplan u odgovorima na pet pitanja:

Željka, predstavite nam u nekoliko riječi program za izradu i provedbu rasporeda.

Riječ je o posebno izrađenom programu koji zovemo Eduplan, a koji je prema našim specifikacijama izradila tvrtka Lama. U uporabi je od 2011. godine. Program se otada stalno doraduje i prilagođava našim potrebama i zahtjevima. Svaki sat nastave mora se unijeti u njega i u potpunosti integrira sve važne informacije o nastavnicima, studijskim skupinama, predmetima i nastavnim prostorijama. Unos na početku izvode tzv. rasporedari sa svake katedre, a kasnije većinu potrebnih dorada i izmjena radim ja. Koristimo ga već treću akademsku godinu i u potpunosti je postao sastavnim dijelom naše nastavne svakodnevnice. Kroz ovaj program „prođe“ sveukupna nastava, ali i sve izvannastavne aktivnosti

» Željka u svom uredu. Za potrebe fotografiranja samo je nakratko odmaknula ruke sa tipkovnice!

(kongresi, seminari, simpoziji, radionice), kao i nastava koju u našim prostorima održavaju druge sastavnice Sveučilišta. Program je moja tuga (prije početka akademske godine kada se unose podatci) i moja radost (kada vidim studente ispred oglasne ploče kako s puno povjerenja gledaju gdje im se održava nastava).

A sad nekoliko riječi o Vama. Tko je Željka Erak?

Eh, pa ja baš ne volim puno pričati o sebi. Nisam nikada mislila da ću raditi ovaj posao. Ja sam inače „prirodnjak“, završila sam studij Biologije i ekologije mora na Sveučilišnome studijskom centru za studije mora i željela sam se baviti morskim algama i morem, sanjala sam o radu na istraživačkome brodu, ali... Igmom slučaja zaposlila sam se na Medicini, prvo kao zamjena za tajnicu dekana, a onda, kada se ukazala prilika biti „šeficom od rasporeda“, prihvatila sam izazov. A bio je velik, pogotovo u početku. Dakle, program i ja smo zapravo rasli zajedno, ja sam stalno istraživala njegove mogućnosti (i ograničenja), a on (program) moje strpljenje i upornost! Sada se jako dobro slažemo, pravi smo tim! Osim što se dobro slažem s programom, imam odličan poslovni i pravi prijateljski odnos s dragim kolegicama na poslu, iz Ureda za poslijediplomske studije, kao i s kolegicama „iz prizemlja“ (tajništvo i referade) kolegicama sa Katedre za neuroznanost i kolegama iz Informatičke službe od kojih moram istaknuti „najpovezanijeg“ s programom za nastavu, voditelja Davora Lukšića koji je uvijek tu i spreman je pružiti pomoć kada Eduplan odluči provoditi svoju volju.

Što Vas frustrira u Vašem poslu?

Najviše to što prije početka svake akademske godine moramo raditi sve ispočetka, cijeli postupak unosa nastave. To je doista ogroman posao koji treba jako dobro iskoordinirati. Tada surađujem s brojnim djelatnicima Fakulteta, s pretklinike i s klinike i nije uvijek lako „natjerati“ ljude da navrijeme obave svoje zadatke u vezi planiranja nastave. Radimo na tome da se neke komponente nastave kopiraju od prošle godine, ali to nije jednostavno. Program je tada i „usporen“, što stvara dodatne pritiske i nervozu. Ipak, svake je godine sve lakše, ljudi više ne gundaju protiv programa, štoviše, i nastavnici i studenti koriste ga svakodnevno jer mu se internetom može pristupiti s bilo kojeg mjesta.

Što Vam je najljepše u poslu?

Kada vidim i čujem da moj trud nije bio uzaludan i da se cijeni, a to se najbolje očituje činjenicom da je bez ovoga programa nastavni rad na našem fakultetu postao nezamisliv. Kada vidim da više od 70 000 sati godišnje nastave funkcionira bez kolizija i konflikata. Kada vidim da nema dupliranja nastave i da je sve transparentno. A tek kada dođe vrijeme ispunjavanja i slanja godišnjih izvješća u Ministarstvo. To je sada sve puno jednostavnije i brže. Obračun satnica za vanjske suradnike znatno je pojednostavljen i puno je brži. Dobar i funkcionalan raspored fakultetu je kao more našem planetu, daje mu život, ravnotežu, sklad! Meni to tako izgleda.

Planovi i želje za budućnost?

Preseljenje u urede nove zgrade omogućit će dobivanje nekoliko novih prostorija za nastavu. Možda dobijemo i novu informatičku učionicu jer je pritisak na četiri postojeće doista velik. Nadam se da ću i ja dobiti prikladniji ured s uredskim (a ne laboratorijskim) namještajem i dnevnim svjetlom! Ima nade da ću se preseliti u prizemlje i pridružiti osoblju referade, to bi bilo sukladno prirodi mogega posla i sve češćoj komunikaciji s nastavnicima i studentima, i to ne samo telefonom i elektronskom poštom. Voljeli bismo prikladnije urediti planiranje izbornih predmeta, što je također jedna od mojih obveza. Iako svake godine uvodimo poboljšanja, još je uvijek planiranje i izvoženje izbornih predmeta izvor frustracije i za studente i za nastavnike. A može se bolje i efikasnije. I konačno, bilo bi lijepo kada bi se dnevni rasporedi vrtjeli na nekoliko ekrana na Fakultetu. To bi pridonijelo i uštedi papira na kojima se rasporedi moraju otisnuti, a izgledalo bi jako profesionalno. Osim toga, meni bi bilo gušt proći pokraj ekrana na kojemu se vrti „moj“ raspored.

prof. dr. sc. Ilica Grković

Nadogradnja računalne mreže

Dana 1. ožujka 2014. godine puštena je u rad nova mrežna oprema, čime je omogućeno priključenje zgrade B na fakultetsku računalnu mrežu i internet. Također je značajno unaprijeđena bežična mreža.

Projektom rješenjem trebalo je zadovoljiti rastuće potrebe propusnosti i dostupnosti informacija uz sve složenije sigurnosne zahtjeve. Odabrana je visokokvalitetna i provjerena oprema tvrtke Cisco Systems, vodećega svjetskog proizvođača mrežnih rješenja. Nabavljeni su novi središnji usmjerivač/preklopnik, katni preklopnici te bežične pristupne točke s kontrolerom, pri čemu je izvršen potpuni redizajn mreže.

Omogućeno je spajanje vlastitih uređaja, tzv. koncept BYOD (*Bring your own device*).

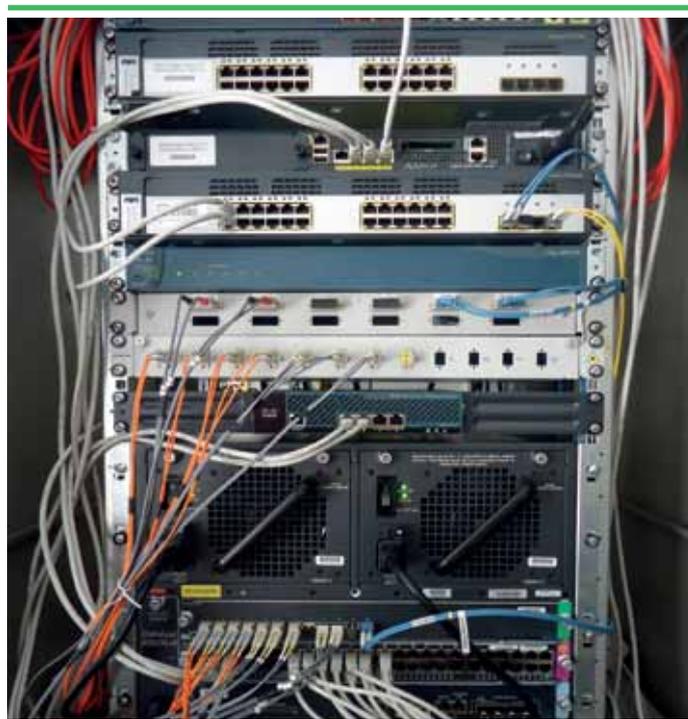
Signal bežične računalne mreže sada je dostupan u svim prostorima fakulteta (zgrada A, zgrada B, PAK-Firule, uskoro i zgrada C), kao i oko zgrada.

Za pristup bežičnoj mreži koristi se „eduroam“ – koncept pristupa razvijen pod okriljem europske udruge akademskih i istraživačkih mreža (www.eduroam.hr, www.eduroam.org). Prije prve uporabe korisnici trebaju podesiti svoje uređaje (prijenosna računala, tablete, pametne telefone) za spajanje na bežičnu mrežu „eduroam“ korištenjem *eduroam installera* na mrežnoj adresi <http://installer.eduroam.hr/>.

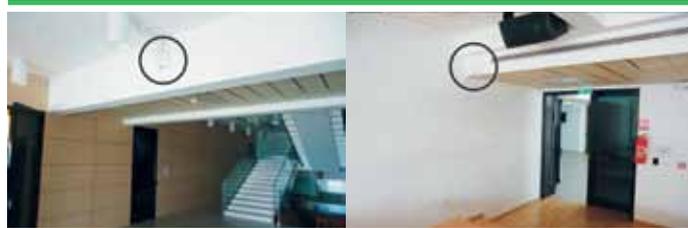
Korisnici Android i iOS platformi podešavanje mogu obaviti i pomoću aplikacije mCARNet dostupne na servisima *Google Play Store* i *Apple App Store*. Za spajanje je potrebno pripremiti AAI@EduHr elektronički identitet (jedinствена korisnička oznaka i lozinka za sve ICT servise Medicinskoga fakulteta u Splitu, koja se može dobiti u Informatičkoj službi).

Sustav omogućuje i uspostavu privremenih bežičnih mreža za potrebe kongresa i drugih događanja u organizaciji Fakulteta.

Davor Lukšić, dipl. ing.
voditelj Informatičke službe

» Glavno mrežno čvorište sa pripadajućom novom opremom

» Pristupne točke bežične mreže

Formalna uspostava Hrvatske Cochrane mreže

» Potpisnici sporazuma prof. dr. sc. Dragan Ljutić, dr. sc. Irena Zakarija-Grković i prof. dr. sc. Tonko Vlak

Hrvatski Cochrane ogranak (HCO) 2013. godine započeo je sa stvaranjem Hrvatske Cochrane mreže s ciljem širenja principa medicine utemeljene na dokazima na području Hrvatske i regije. Kroz Cochrane mrežu HCO potiče partnersku suradnju s različitim organizacijama zdravstvenih djelatnika, pacijenata i donositelja odluka u zdravstvu. Ovakvom vrstom suradnje povećava se vidljivost i učinkovitost HCO-a u promicanju korištenja kvalitetnih informacija u zdravstvu te se jača njegova uloga nacionalnoga predvodnika u promicanju medicine utemeljene na dokazima.

Prve sporazume o suradnji svečano su potpisali 14. siječnja 2014. dekan Medicinskoga fakulteta u Splitu (u čijem sastavu djeluje HCO), profesor Dragan Ljutić, suvoditelji HCO-a Irena Zakarija Grković i Dario Sambunjak te predstavnici partnera. Potpisivanju je osobno prisustvovao prof. dr. sc. Tonko Vlak, predsjednik **Hrvatskoga društva za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju (HDFMR)**, čime je i formalno nastavljena već postojeća odlična suradnja. Ostali partneri koji su prepoznali vrijednost i važnost Cochrane inicijative te uspostavili formalnu suradnju s HCO-om jesu **Društvo nastavnika opće i obiteljske medicine, Hrvatska udruga IBCLC savjetnica za dojenje, Udruga Sjaj, Splitsko dijabetičko društvo, Udruga Roditelji u akciji, Udruga Sve za nju, Udruga Balans i Hrvatska udruga doula.**

HCO će svoje partnere obavještavati i educirati o Cochrane aktivnostima te im pružati podršku u promicanju medicine utemeljene na dokazima. Usto, pružat će edukaciju za partnere kada to bude potrebno. Zadatci i uloge partnera HCO-a uključuju imenovanje svojega predstavnika u Hrvatskoj Cochrane mreži, postavljanje HCO logotipa i poveznice na HCO mrežne stranice na prikladno mjesto na svojim mrežnim stranicama te promicanje korištenja Cochrane sustavnih pregleda u informiranju o zdravlju. Predstavnik partnerske organizacije sudjeluje na simpozijima Hrvatskoga Cochrane ogranka koji se održava jednom godišnje. Ovogodišnji simpozij održat će se 6. lipnja na Medicinskome fakultetu u Splitu s temom „Bolji dokazi za bolju budućnost“.

Dalibora Behmen

Cochrane radionica na 5. kongresu DNOOM

» prof. dr. sc. Livia Puljak, doc. dr. sc. Davorka Vrdoljak i doc. dr. sc. Đurđica Kašuba Lazić

U Zagrebu je od 14. do 17. ožujka 2014. godine održan jubilarni 5. kongres Društva nastavnika opće/obiteljske medicine s međunarodnim sudjelovanjem, a pod pokroviteljstvom predsjednika Republike prof. dr. sc. Ive Josipovića. Tema kongresa bila je Bol kao peti vitalni znak. U okviru Kongresa održana je i radionica na kojoj je predstavljen Hrvatski Cochrane ogranak, a održale su je doc. dr. sc. Davorka Vrdoljak i prof. dr. sc. Livia Puljak s Medicinskoga fakulteta u Splitu, aktivne članice Hrvatskoga Cochrane ogranka, kao i doc. dr. sc. Đurđica Kašuba Lazić s Medicinskoga fakulteta u Zagrebu.

Docentica Vrdoljak prikazala je polaznicima kratku povijest našega Cochrane ogranka i njegova osnivanja pri Medicinskomu fakultetu u Splitu. Profesorica Puljak dala je pregled odabranih Cochrane sustavnih preglednih članaka s temom liječenja boli kod bolesti s kojima se češće susreće obiteljski liječnik u svojem svakodnevnom radu. Docentica Kašuba Lazić opisala je vlastito iskustvo uključivanja u kolaborativna istraživanja. Radionica je pobudila značajan interes polaznika i protekla u vrlo ugodnom ozračju.

doc. dr. sc. Davorka Vrdoljak

Zdravstvena skrb utemeljena na dokazima Studenti za studente

Mrežna stranica Students for Best Evidence (S4BE) (www.students4bestevidence.net) o zdravstvenoj skrbi utemeljenoj na dokazima predstavljena je 6. prosinca 2013. godine. Riječ je o mrežnoj stranici koju su studenti pokrenuli za druge studente želeći odgovoriti na sljedeća pitanja:

- 1.Što je to medicina utemeljena na dokazima (*Evidence Based Medicine – EBM*)?
- 2.Kako se prakticira medicina utemeljena na dokazima?
- 3.Kako mogu više naučiti o medicini utemeljenoj na dokazima?
- 4.Koji su najbolji resursi za informiranje o medicini utemeljenoj na dokazima?
- 5.Gdje mogu pronaći druge studente koje zanima medicina utemeljena na dokazima?
- 6.Gdje mogu pronaći zanimljive članke o praksi utemeljenoj na dokazima?

Obzor 2020 - novi program Europske unije za istraživanje i inovacije

Stranica je namijenjena studentima bilo koje discipline zdravstvene skrbi i bilo koje životne dobi (od srednje škole do poslijediplomskih studija) iz cijeloga svijeta, zainteresiranih za učenje o medicini utemeljenoj na dokazima. S4BE udružuje snage i resurse u jedan interaktivni prostor i surađuje s cijelim nizom organizacija, ponajprije s Cochrane kolaboracijom, kako bi studentima ponudili korisne materijale o EBM-u, od besplatnih prezentacija, predavanja, *online* tečajeva i pristupa datotekama do mogućnosti pisanja komentara, članaka i povezivanja sa svjetskom zajednicom studenata.

Stranice obiluju jednostavnim, jasnim uputama s brojnim primjerima o tome kako postaviti pravo kliničko pitanje po PICO modelu, kako pronaći kvalitetne dokaze, kako kritički procijeniti dokaze, kako primijeniti dokaze u radu s pacijentima i kako evaluirati kliničku praksu, i to sve na praktičan i studentima pristupačan način. Kako su studenti koji šalju priloge pretežno mlađe dobi, tako ima puno praktičnih primjera kliničkih pitanja iz područja sportske medicine. Možete tako naći podatke o najboljem liječenju uganutoga skočnog zgloba, vježbe za sprječavanje ozljeda ACL, usporedbu manualne terapije i uporabe trake za liječenje patelarno-femoralnog sindroma itd.

Hrvatski Cochrane ogranak službeni je partner inicijativi S4BE te nam je želja pomoći u pronalaženju potencijalnih „pionira“ EBM-a u Hrvatskoj koji bi redovito surađivali s kolegama u svijetu. Uz iznimne intelektualne sposobnosti, poželjne su osobine entuzijazam, znatiželja, čežnja za istinom, vrlo dobro znanje engleskoga jezika i posvećenost poslu. Ako želite pridonijeti radu S4BE, javite se Holly Millward iz UK Cochrane centra na general@students4bestevidence.net ili se javite predstavnicima Hrvatskoga Cochrane ogranka na našem fakultetu.

Irena Zakarija-Grković
suvoditeljica Hrvatskoga Cochrane ogranka

Objavom prvih natječaja u prosincu prošle godine započeo je dugo očekivani Obzor 2020 (*Horizon 2020*), novi program Europske unije za istraživanje i inovacije za razdoblje od 2014. do 2020. godine.

Obzor 2020 usredotočuje se na *pretvaranje znanstvenih postignuća u inovativne proizvode i usluge koji otvaraju poslovne mogućnosti i mijenjaju nabolje živote ljudi*, a nastao je spajanjem triju ranijih programa: Sedmoga okvirnog programa (FP7), Programa za konkurentnost i inovacije (CIP) te programa Europskoga instituta za inovacije i tehnologiju (EIT).

Cilj proračuna za Obzor 2020, koji iznosi 78,6 milijardi eura, jest pronalaženje odgovora na ekonomsku krizu i potrebu za ulaganjem u buduća radna mjesta i rast, s naglaskom na brigu ljudi za njihova mjesta stanovanja, sigurnost i okoliš te jačanje globalne pozicije EU-a u području istraživanja, inovacija i tehnologije.

Struktura Obzora 2020 temelji se na trima glavnim prioritetima: „izvršna znanost“ (*Excellent Science*), „industrijsko vodstvo“ (*Industrial Leadership*) i „društveni izazovi“ (*Societal Challenges*), a program ide u smjeru pojednostavljenja, koherentnosti i interdisciplinarnosti, čime se vjeruje da će pristup programu biti olakšan.

Program također nudi mogućnosti stvaranja partnerstava s centrima izvrsnosti u EU (kroz tzv. *Teaming*), koji će

omogućiti razvoj europskoga znanstvenoga i inovacijskog potencijala osnivanjem novih centara izvrsnosti na temelju partnerske suradnje s vodećim međunarodnim institucijama, što otvara brojne prilike za hrvatske ustanove. Odnedavno je dostupan i hrvatski portal okvirnoga programa s važnim informacijama o programu i otvorenim pozivima cilj kojeg je približiti Obzor 2020 hrvatskim znanstvenicima.

<http://www.obzor2020.hr/obzor2020-hrvatski-portal-okvirnog-programa-eu-za-istrazivanja-i-inovacije>

Broj prijava projektnih prijedloga na programe EU-a zadnjih je godina u neprestanom rastu. U posljednje tri godine znanstvenici Medicinskoga fakulteta u Splitu sudjelovali su u šest projekata Sedmogog okvirnog programa (FP7) ukupne vrijednosti 43.245.535,82 kn, od čega je Sveučilištu u Splitu dodijeljeno 5.700.548,33 kn te se nadamo da će se uspjeh naših znanstvenika nastaviti i u novome okvirnom programu.

Lana Barać, dipl. ing.
voditeljica Ureda za znanost

AMANHI

» Radionica u prostorima Lučke kapetanije na Korčuli

Tijekom studenoga 2013. godine ugostili smo predstavnike projekta AMANHI (engl. *Alliance for Maternal and Newborn Health Improvement*). Ovo je veliki projekt Svjetske zdravstvene organizacije koji se provodi u dvanaest zemalja širom svijeta. Naš zadatak bio je osposobiti predstavnike iz triju zemalja za stvaranje biobanke tripleta – majki, očeva i novorođenčadi. Cilj sastanka bio je osposobiti kolege iz Tanzanije, Bangladeša i Pakistana za početak prikupljanja uzoraka i izrade biobanke. Uzorke će prikupljati tijekom prvoga i drugoga trimestra trudnoće, na porodu i 42 dana nakon poroda, i to uzorke krvi, urina i fecesa majke, uzorke pupkovine, posteljice, mekonija i sline novorođenčeta i uzorke sline oca. Na temelju ovih uzoraka i opsežne informatičke potpore stvorit će se velika baza podataka koja će služiti za praćenje zdravlja i predviđanje pojave bolesti, s naglaskom na opsežne genetičke i epigenetičke pokazatelje. Osim kolega koje smo educirali, imali smo i predstavnike Svjetske zdravstvene organizacije iz Indije i Danske, kao i dodatne konzultante za nabavu opreme i edukaciju iz Seattlea i Oxforda.

Sastanak je započeo u Splitu (nakon što u prvome krugu problema nisu stigli predstavnici iz Bangladeša koji su zastavljeni na granici i koji su proveli dva dana u zračnoj luci u Zagrebu jer nisu imali odgovarajuće vize). Plan je bio zatim ih odvesti na Korčulu kako bismo ih podučili postupku prikupljanja i obrade uzoraka u sklopu projekta 10 001 Dalmatinac. Naravno da je bura potpuno poremetila planove

KBC Split dobio angioldvoranu

i nismo mogli poći na otok jer trajekti nisu vozili. No, u roku od nekoliko sati naša je ekipa uspjela organizirati prijevoz kombijem dvanaestorice naših gostiju i krenuli smo preko Ploča prema Korčuli (s nadom da ćemo izbjeći Neum jer su neki od gostiju imali vize za samo jedan ulazak u Hrvatsku). Putem nas nije omelo niti ružno vrijeme niti potres, kao ni vrlo revan policajac koji je naše goste iz Pakistana nekoliko puta zbunjeno gledao i stalno pitao jesu li došli u Hrvatsku preko Neuma i jesu li ovdje legalno. Konačno smo ga uspjeli nagovoriti da je sve u redu i u zadnjoj sekundi ušli na prvi trajekt koji smo morali uhvatiti toga dana. Nakon strašne kiše i vrlo snažna udaranja trajekta u valove prešli smo Pelješac i u zadnjoj sekundi ušli na drugi trajekt toga dana. Od siline nevremena s krova kombija skidali smo morske alge koje je more bacalo preko lukobrana u Orebiću. Nakon tolikih avantura iste večeri započeli smo s radom i do kasno u noć raspravljali detalje načina prikupljanja uzoraka. Sljedeća dva dana radili smo na Korčuli, a pritom smo im osim opsežnoga rada i vježbe u dva dana uspjeli u svakoj slobodnoj minuti pokazati Korčulu, Velu špilju, branje maslina, kao i branje domaćih mandarina. Pri povratku u Split vrijeme opet nije bilo naklono, tako da smo ponovno zvali isti kombi i opet se vraćali preko Pelješca, Ploča i Vrgorca nazad. No, ni tu nisu stale muke jer je baš toga četvrtka i petka bio štrajk u Zračnoj luci Zagreb, koji je potpuno poremetio planove za povratak i za neke goste poremetio planove povratka za nekoliko dana. Naši su gosti dobili zanimljivo i raznoliko putovanje, a mi iskustvo stvaranja malih čuda i munjevite improvizacije. Za utjehu, dobili smo i nekoliko ponuda za zapošljavanje i rad u Pakistanu, Bangladešu i Tanzaniji (bravo, Dalibora i Ana).

doc. dr. sc. Ozren Polašek

» Nakon svečanog otvaranja angioldvorane ministar prof. dr. sc. Rajko Ostojić, sanacijski upravitelj KBC Split doc. dr. sc. Nikola Kolja Poljak i predstojnik Zavoda za radiologiju prof. dr. sc. Ante Buča razgledaju novi angiografski uređaj.

Foto: CROPIX

Ministar zdravlja prof. dr. sc. Rajko Ostojić dana 3. veljače 2014. godine svečano je otvorio angioldvoranu na Kliničkome zavodu za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju KBC-a Split. Zahvaljujući odluci Ministarstva o nabavi novoga angiografskog uređaja, dobili smo priliku naručiti novi uređaj sa svim suvremenim poboljšanjima koji omogućuju jednostavniji, a time i sigurniji rad u angioldvorani. Na natječaju je izabran uređaj Artis Zee, tvrtke Siemens, koji je uz odlične karakteristike bio i najjeftiniji od ponuđenih uređaja: cijena je uređaja 6 591 625 kn, a uređenje prostora stajalo je 552 365 kn. Novonabavljeni angiouređaj osim vrhunskoga rendgenskog segmenta ima i iznimne softverske karakteristike poput intravaskularnoga ultrazvuka i mogućnosti 3D rekonstrukcija za siguran rad mikrokaterskom tehnikom. Ova je tehnika posebno značajna za intervencije u onkoloških bolesnika. Zbog novih mogućnosti uređaja povećat će se broj onkoloških intervencijskih postupaka.

U planu je i početak rada neurointervencijskih postupaka kojima će se smanjiti odlazak bolesnika u Zagreb, što je posebno značajno kod rupturiranih aneurizmi arterija mozga kada je transport bolesnika rizičan.

Intervencijska radiologija posebna je grana radiologije koja koristi minimalno invazivne tehnike dijagnostike i liječenja pod kontrolom neke od radioloških metoda oslikavanja. Najčešće se za vizualizaciju unutrašnjosti ljudskoga tijela u intervencijama koristi specijalni rendgenski uređaj koji se zove angiografski ili angiouređaj. Angiouređaji su najskuplji radiološki aparati jer, zbog složenosti postupaka, svi segmenti uređaja, od rtg cijevi do stola moraju biti najbolje kvalitete kako bi mogli izdržati zahtjevne postupke.

Terapijski postupci pod rendgenskom kontrolom počeli su se razvijati u SAD-u sredinom šezdesetih godina, a u Splitu su se prve intervencije počele raditi 1975. godine, nakon preseljenja Odjela za radiologiju u novu zgradu, na sadašnjoj lokaciji. Već prve godine napravljeno je sto postupaka, a broj je tijekom godina narastao na više od tisuću bolesnika kojima se godišnje uradila neka dijagnostička ili terapijska intervencija. Najčešće intervencije koje se rade u KBC-u Split jesu širenje suženih segmenata krvnih žila, postavljanje stent graftova na aneurizmatički proširene arterije, embolizacija, tj. zatvaranje arterija koje opskrbljuju tumore. Velik je broj i intervencija na bolesnim žučnim vodovima, ureterima i drugim organskim sustavima ili šupljinama. Hitna stanja koja se mogu liječiti korištenjem angiouređaja jesu disekcije, traumatske ozljede i rupture aneurizmi aorte, embolije plućnih, mezenterijalnih, bubrežnih i ostalih arterija, zbrinjavanja arterijskih krvarenja i brojna druga stanja.

Angiiodvorana u KBC-u Split nije radila od rujna 2011. godine zbog velikoga kvara na tadašnjemu angiouređaju pa su bolesnici morali odlaziti u Zagreb ili Osijek, a u hitnim slučajevima morali su biti transportirani helikopterom u medicinskoj pratnji. Neke od intervencija ipak su se radile, ali u neprikladnim uvjetima kardiološke angiiodvorane, na konvencionalnome dijaskopskom uređaju i u kirurškoj dvorani dječje kirurgije. Dolaskom vrhunskoga angiouređaja očekujemo ponovni razvoj intervencijske radiologije u Splitu, čime će se značajno povisiti razina medicinske usluge u našoj regiji.

prof. dr. sc. Liana Cambj Sapunar

OCT uređaj – najmodernija oftalmološka tehnologija na Očnoj klinici u Splitu

Razgovor vodio student medicine Marin Viđak s prof. dr. sc. Milanom Ivaniševićem, predstojnikom Klinike za očne bolesti KBC-a i Medicinskoga fakulteta u Splitu.

Prošle godine nabavili ste OCT uređaj (*Optical Coherence Tomograph*) za Očnu kliniku. Što to znači za Vaše djelatnike i pacijente?

Iznimno mnogo. To je najmoderniji kompjutorski uređaj koji laserskim skeniranjem snima očnu pozadinu, kako mrežnicu oka tako i glavu ocnoga živca. Pacijenti ga zovu „očni CT“, iako tu nema nikakva rendgenskog zračenja, već samo preciznost dijagnostike kao kod CT i MR snimanja. Naime, ono što je CT i MR u rendgenologiji, to je OCT u oftalmologiji.

Kolika je preciznost njegova snimanja?

Stupanj razlučivosti prilikom snimanja ispod je 10 μm i daje snimku očne pozadine po principu „histološke slike uživo“, tako da se bolesti na stražnjemu očnom segmentu mogu dijagnosticirati i prikazati do fantastičnih detalja, čak i trodimenzionalno.

Kod dijagnostike i praćenja kojih bolesti se najviše koristi?

Posebno se koristi kod dijabetične retinopatije, makularnih degeneracija i glaukoma – najčešćih uzroka sljepoće u razvijenim zemljama. Treba znati da 30% dijabetičara ima promjene na očnoj pozadini – dijabetičnu retinopatiju, 20% ljudi u dobi od 70 godina ima senilnu makularnu degeneraciju – oštećenje centra vida u oku, a 5% ljudi iznad 40 godina ima glaukom.

Uređaj je važan i kod drugih očnih bolesti te osobito kod djece s degeneracijama makule, traumatskim i upalnim stanjima oka.

Je li samo snimanje komplicirano?

Ne, štoviše, vrlo je jednostavno. Pretraga je kratkotrajna, bezbolna, neinvazivna, objektivna i ambulatna. Često se radi i kod djece jer se kod njih zbog malodobnosti neke druge pretrage ne mogu napraviti.

Osим same slike, podatci se kompjutorski obrađuju i pohranjuju u računalo tako da su dostupni pri svakoj kontroli i mogu se uspoređivati tijekom praćenja bolesti i liječenja.

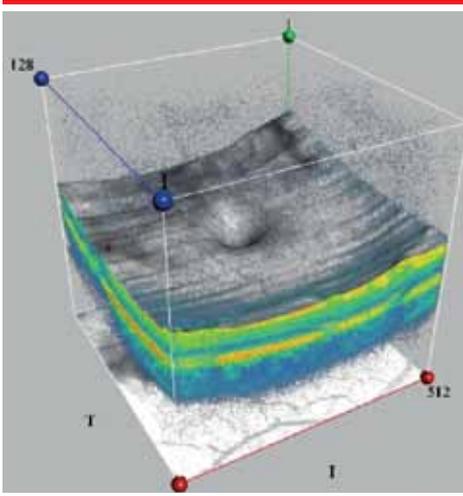
» Rad na OCT-u, najmodernijem uređaju za precizno snimanje očne pozadine

Koja je važnost ovoga uređaja za Očnu kliniku?

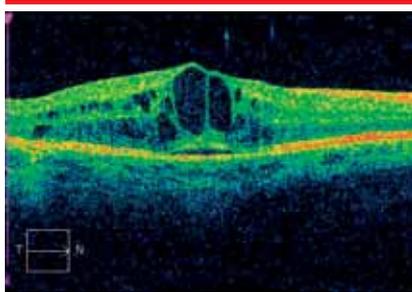
Budući da je Očna klinika u Splitu regionalno središte za liječenje retinalnih bolesti i glaukoma, OCT uređaj veoma je važan jer je on danas „zlatni standard“ u dijagnostici i praćenju terapije bolesti na stražnjemu očnom segmentu. Ovim visokosofisticiranim uređajem snimili smo u nepunu godinu dana više od 1500 pacijenata.

Na kraju, imaju li studenti za vrijeme nastave iz Oftalmologije na Katedri za oftalmologiju mogućnost upoznavanja s radom na OCT uređaju?

Svakako, to je dio vježbi u retinalnoj ambulanti gdje studenti gledaju rad uređaja i prezentira im se više primjera raznih očnih bolesti. Studenti su u pravilu ugodno iznenađeni tom novom visokosofisticiranom medicinskom tehnologijom.

» 3-D slika normalne žute pjege s vidljivim histološkim slojevima mrežnice oka

» Slika dijabetične makulopatije s vidljivim nakupljanjem tekućine u slojevima mrežnice

Deset godina rada Ambulante za liječenje boli KBC-a Split

Dana 19. ožujka 2014. godine radno je obilježena deseta godišnjica rada Ambulante za liječenje boli KBC-a Split. Održan je simpozij pod naslovom Klinička uporaba opioida.

Nedostatno liječenje kronične boli u Republici Hrvatskoj potaklo je članove Hrvatskoga društva za liječenje boli na otvaranje ambulanti za liječenje boli diljem Hrvatske. Namjena novootvorenih ambulanti bila je poboljšanje liječenja kronične boli te edukacija liječnika, zdravstvenih radnika i građanstva o olakšanju i liječenju boli. Liječnici i medicinske sestre Ambulante za liječenje boli KBC-a Split tijekom godina održali su više predavanja za liječnike, zdravstvene radnike i građanstvo o liječenju boli.

Voditelj ambulante (dr. Marko Jukić) uz potporu Hrvatskoga društva za liječenje boli (HDLB), Hrvatske liječničke komore (HLK) i Medicinskoga fakulteta u Splitu organizirao je pet poslijediplomskih tečajeva prve kategorije o liječenju kronične boli. Također je bio predavač na dvama tečajevima prve kategorije koje je organizirao Medicinski fakultet u Splitu. Provodila se i edukacija liječnika u sklopu međunarodnoga tečaja „Change pain – Onkološka bol“.

Povodom pete godišnjice (2009. godine) otvaranja Ambulante održan je simpozij o farmakoterapiji boli.

Ambulanta je uključena u nastavni program Medicinskoga fakulteta u Splitu i Sveučilišnoga odjela zdravstvenih studija. Specijalizanti, studenti Medicine, Dentalne medicine i Zdravstvenih studija informiraju se o teoretskim i praktičkim mogućnostima liječenja boli. Na Zdravstvenim studijima organiziran je izborni kolegij Psihologija boli.

Suradnja s kolegama s Medicinskoga fakulteta u Splitu je stalna. Objavljena su dva rada koja se odnose na rezultate rada Ambulante za liječenje boli.

Liječenje boli u Ambulanti:

1. Godišnje se u Ambulanti obavi 850 do 900 prvih pregleda te 450 do 500 kontrolnih pregleda.
2. U Ambulanti se provode postupci liječenja/ublažavanja boli:

» Djelatnici ambulante (s lijeva na desno): dr. Vjera Marušić, dr. Biljana Vegan, dr. Suzyen Kraljević, Marija Mitar bacc., dr. Marko Jukić i Rafaela Milan bacc.

» Rafaela Milan, Marko Jukić (voditelj Ambulante), Suzyen Kraljević.

» Kolege s Medicinskoga fakulteta u Splitu: Marko Jukić, Livia Puljak, Katarina Vukojević, Damir Sapunar i Sandra Kostić.

- a) TENS (transkutana elektronervna stimulacija), godišnje više od 4 000 postupaka
- b) laserska terapija, akupunktura, godišnje više od 6 800 postupaka
- c) invazivni postupci (epiduralne injekcije, postavljanje epiduralnih katetera, injekcije bolnih točaka), 30 do 40 postupaka godišnje
- d) do 2011. godine godišnje se provodilo oko 3 000 postupaka terapije ultrazvukom i oko 2 800 postupaka magnetoterapije; zbog nedostatka prostora i osoblja od 2012. godine ne provodi se terapija ultrazvukom i magnetoterapija.

Bolesnici su bili anketirani o radu djelatnika u Ambulanti i njihova pristupa liječenju boli. Rad djelatnika Ambulante ocijenili su ocjenom 9,39 (od 1 do 10).

Ambulanta za liječenje boli KBC-a Split nalazi se na Križinama i svaki radni dan radi puno radno vrijeme. U Ambulanti radi jedan tim: liječnik specijalist i viša medicinska sestra. Ambulanta ima tri povezane prostorije: prijamni dio, liječničku ordinaciju i prostor za terapiju.

Bol je važan simptom (akutna bol) koji nas upozorava na patološko zbivanje, na poremećaj funkcije nekoga organa ili sustava pa ima zaštitnu ulogu. S druge strane, bol je jedan od simptoma posebnoga entiteta kronične boli koji je popraćen nemogućnošću obavljanja svakodnevnih aktivnosti, nemogućnošću izvršavanja radnih zadataka, lošim snom, socijalnom izoliranosti, depresijom, ovisnošću o lijekovima i lošom kvalitetom života. Procjena je da oko 22% svjetske populacije boluje od kronične boli, a u nekim razvijenim zemljama taj se postotak penje do 40%. Troškovi liječenja kronične boli i gubitci u privredi mjere se u milijardama eura, funta ili dolara pa se kroničnoj boli sustavno pristupa u razvijenim zemljama svijeta. Liječenje kronične boli mora biti multidisciplinarno i multimodalno (više modaliteta liječenja: farmakoterapija, fizikalna terapija, psihoterapija i ostalo).

Liječenje boli zadatak je svakoga liječnika, a teže kliničke slučajeve treba prepustiti specijalistima za bol tako da bolesnici dobiju najbolju moguću skrb. Ambulanta za liječenje boli KBC-a Split podigla je razinu kvalitete liječenja boli pa su je kao takvu i prepoznali i liječnici i bolesnici. Zalažemo se za otvaranje multidisciplinarnih centara za liječenje boli koji bi pomogli da se skрати vrijeme dijagnostičke obrade i poboljša liječenje bolesnika u našim uvjetima.

doc. dr. sc. Marko Jukić
osnivač i voditelj Ambulante za liječenje boli KBC-a Split

Splitski Tjedan mozga 2014.

Split je i ove godine sudjelovao u inicijativi organizacije *Dana Alliance for Brain Initiatives* za popularizaciju znanja o funkcijama mozga, kao i popularizaciju neuroznanosti. U Hrvatskoj je trinaestu godinu zaredom u mjesecu ožujku pod nazivom Tjedan mozga održana kampanja u svijetu poznata kao *Brain Awareness Week*. Glavni organizatori Tjedna mozga u Hrvatskoj, uz suorganizaciju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, jesu Hrvatski institut za istraživanje mozga (HIIM) Medicinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Hrvatsko društvo za neuroznanost (HDN). Organizaciju aktivnosti u Splitu, kao i prethodnih godina, preuzeli su neuroznanstvenici Zavoda za neuroznanost Medicinskoga fakulteta u Splitu.

Ove godine predložene su teme „Mozak i bol“, „Socijalni mozak“ te „Neuralne mreže i ponašanje“. Sve organizirane aktivnosti popratili su lokalni mediji (Radio Dalmacija, Radio Split, Radio Sunce, Slobodna Dalmacija, Info-zona). Također su bile oglašene na *Facebook* stranici TM 2014 (www.facebook.com/SplitskiMozak).

Tijekom Tjedna mozga 2014. godine u Splitu organiziran je literarni natječaj „Zašto nas bol boli?“ za sve učenike razredne i predmetne nastave osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije. U natječaju je sudjelovalo ukupno osam osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije (škole iz Splita, Makarske, Nerežišća, Donjeg Muća, Krivodola, Hrvaca) te je Zavod za neuroznanost Medicinskoga fakulteta u Splitu zaprimio ukupno 43 literarna uratka. Najbolji radovi primili su simbolične nagrade Zavoda za neuroznanost Medicinskoga fakulteta u Splitu te potvrđnice o uspjehu.

Prvi dan Tjedna mozga u Splitu započeo je predavanjima prof. dr. sc. Damira Sapunara i prof. dr. sc. Livije Puljak na teme „Zagonetka boli“ i „Najvažnija neodgovorena pitanja o boli“. Istoga dana predavanje je održala i prof. psih. Maja Pivčević na temu „Znakovni jezik za bebe“.

Utorak je obilježen aktivnostima u suradnji s Ministarstvom unutarnjih poslova, PU splitsko-dalmatinskom i organizacijom studenata medicine CroMSIC. Provedena je akcija s ciljem osvještavanja građana o poremećajima spavanja te ukazivanja na opasnosti od neprepoznatih poremećaja spavanja u odraslih i djece, a posebice opasnosti za pospanost

tijekom vožnje. Građani su tom prilikom imali mogućnost izmjeriti arterijski tlak, šećer u krvi, zasićenost krvi kisikom. Predstavljeni su i uređaji za potpomognuto disanje koji se upotrebljavaju za liječenje zastoja disanja tijekom spavanja, održana je demonstracija „pijanih naočala“ i podjela promotivnih materijala.

Tijekom skupa namijenjena stručnim suradnicima pedagozima u osnovnim i srednjim školama Splitsko-dalmatinske županije održan je slijed predavanja u okviru Tjedna mozga na temu „Mozak, plastičnost, učenje i spavanje“ predavača prof. dr. sc. Zorana Đogaša, prof. dr. sc. Maje Valić te doc. dr. sc. Renate Pecotić.

Treći dan Tjedna mozga obilježen je predavanjima „Što je migrena?“ i „Trajne posljedice ozljede mozga u djece sportaša“ predavača prof. dr. sc. Ive Lušića i primarijus Marije Meštrović. Aktivnosti istoga dana završene su predavanjima na temu „Izdvajanje signala iz ljudskoga mozga i njihova primjena“ te „Kako očuvati funkcije mozga prije i za vrijeme operacije?“ predavača mag. ing. Tomislava Jurića i dr. sc. Maje Rogić.

Dio aktivnosti Tjedna mozga 2014. u Splitu bio je usmjeren i na naše najmlađe sugrađane. Za polaznike Dječjega vrtića Murtolica organizirana je Bolnica za medvjediće, u suradnji s organizacijom studenata medicine CroMSIC. Također, za Klub mladih matematičara Osnovne škole Sućidar, u suradnji s prof. Davorom Pelaićem i doc. dr. sc. Renatom Pecotić, organiziran je posjet Zavodu za neuroznanost i Zavodu za farmakologiju tijekom kojega su učenicima prikazane temeljne istraživačke djelatnosti.

Tjedan mozga 2014. u Splitu završen je predavanjima kojima je obilježen i Međunarodni dan spavanja. Predavanjima „Spavati ili ne, pitanje je sad!“, „Pospani adolescenti“ te „Zašto ne mogu spavati?“ predavača prof. dr. sc. Maje Valić, doc. dr. sc. Renate Pecotić te mag. psih. Linde Lušić označili smo kraj aktivnosti u ovogodišnjemu Tjednu mozga.

Sva predavanja održana su u Gradskoj knjižnici Marka Marulića, gdje je održana i završna izložba literarnih i likovnih radova učenika osnovnih škola Splitsko-dalmatinske županije „Zašto nas bol boli?“.

Na temelju velikoga interesa javnosti koji su izazvale aktivnosti u sklopu Tjedna mozga 2014. možemo ponosno zaključiti da je ovogodišnje obilježavanje Tjedna mozga u Splitsko-dalmatinskoj županiji polučilo velik uspjeh u popularizaciji i promidžbi znanosti.

dr. sc. Ivana Pavlinac i Linda Lušić, mag. psih.

» Studenti s djecom u posjetu DV Murtolica

» Bolnica za medvjediće

» Studenti u akciji održanoj u trgovačkom centru City Center One

Neki od najboljih radova s literarnog natječaja „Zašto bol boli“ prema izboru Uredništva

Čestitamo učenicima i zahvaljujemo svim školama koje su sudjelovale!

Bol boli zato ča nas voli.
Di god bila,ča god činila
niko je ne voli.

Zato svoju ljubov non
pokazuje bol.

Bez nje ne bi čutili ništa,
slomjena ruka
ne bi bila velo muka!

Nekima je bol pakol,
a nekima lako paso.

Leon Kuščević, 3. razred
PŠ Nerežišća

Moj mozak

Moj mozak meni uvijek pomaže
i nikad ne laže.

On želi svašta znati
i ne želim ga nikom dati.

Moj mozak je jako marljiv
i puno je šaljiv.

Šalje poruke smiješne svima
ponekad ih stotinu ima.

Hrani se znanjem
noću i danju.

Ja svoj mozak hranim da se raduje,
i ne ostavljam ga da gladuje.

Moj mozak je velik jako
to zna svatko.

Da je moj mozak mali
za ovu pjesmu ne bi znali.

Karmen Doljanin, 4. b
Učiteljica: Dragica Domjanović
Osnovna škola Dinka Šimunovića, Hrvace

Mozak nije stvar, ali nije ni organ. On se nalazi u našoj glavi i govori nam što trebamo raditi. Pun je osjećaja. Kada spavaš, on te ujutro kao mama budi. Zatim se umiva i kupava pa sav čist i odmoran želi nešto pojesti. Požuruje te u školu jer on ne jede čokoladu ili krafnu. On jede znanje. Na satu hrvatskoga jezika jede padeže i padežna pitanja, a ni prijedlozi uz određene padeže ne mogu mu pobjeći. Naš mozak ima poseban želudac pun polica. Što jednom tamo uđe, nikada ne izađe. To tamo ostaje cijeli život. Na matematici jede razlomke. Poneki se razlomci brane i bune pa mozak s njima ima malo muke. Nakon petog sata mozgu je već dosta, skroz „otupi“ i više neće ni zalogaj. Na treningu se mora jako koncentrirati na udarac. Znoji se kao lud. Dok ti jedeš ručak, on glumi prometnog policajca: „Salata lijevo, meso desno.“ Zatim uzme veliku kuhaču i sve to miješa u želucu.

Kada pišemo domaći rad, jako puno radi. Nije lako naći pravu stvar među svim tim policama. Obožava kada prije spavanja čitamo priče. Tada postaje princeza koja jaše jednoroga ili strašni gusar. On se toliko zanese da ne primijeti da smo mi već zaspali. Na Šolti ljetuje i uživa u mirisu cvijeća, a na Murteru jaše konja. On je naš najbolji prijatelj. Čuva sve naše tajne i poznaje sve simpatije. Iako znanstvenici smatraju da sve znaju o mozgu, ti i ja znamo da je mozak poseban jer ima svoje osjećaje, a čak on ponekad i zaplače kada nas nešto boli ili kada se loše osjećamo. Nitko nikad neće mozak potpuno razabrati jer je svaki mozak jedinstven i nema granice znanja koju mozak ne može postići.

Adriana Tičina, 5. b
Nastavnica: Ivana Buzov, prof.
OŠ „Blatine-Škrape“

Splitski „Skeptici u pubu“ dosad ugostili troje medicinara

U prosincu 2013. godine u Splitu su po prvi put održani „Skeptici u pubu“, neformalno druženje znanstvenika, skeptika, humanista, sekularista i svih drugih ljudi koji vole znanost i cijene kritičko razmišljanje. Takva druženja daju priliku za raspravu o različitim temama i razmjenu ideja u opuštenome okruženju kafića u centru grada.

Splitske „Skeptike“ organiziraju Natalija Dunić i Zvonimir Domazet u suradnji s Društvom za promociju znanosti i kritičkoga mišljenja. Na prvoj rundi skeptičnoga druženja o znanosti su pričali doc. dr. sc. Željka Fuchs s Prirodoslovno-matematičkoga fakulteta, prof. dr. sc. Janoš Terzić s Medicinskoga fakulteta i prof. dr. sc. Ivica Puljak s Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (FESB). Docentica Fuchs govorila je o prognozi vremena i o tome koliko ona može biti točna te koji su izazovi s kojima se meteorolozi svakodnevno suočavaju i što nas čeka u budućnosti. Profesor Terzić odabrao je aktualnu temu o nuspojavama cijepljenja, pri čemu se prisjetio prvih cijepljenja i bolesti koje su gotovo iskorištenjene ili savladane korištenjem cjepiva. Profesor Ivica Puljak predstavio je način na koji se otkrivaju novi fenomeni u prirodi na primjeru otkrića Higgsova bozona u CERN-u.

Drugo druženje Skeptika u pubu organizirano je 7. veljače 2014. godine. Tom je prilikom prof. dr. sc. Livia Puljak s Medicinskoga fakulteta u Splitu govorila o tome što se sve može izgubiti ako se uzimaju terapije koje nisu dovoljno istražene i koje nam ne nudi konvencionalna medicina. Prof. dr. sc. Dragan Poljak s FESB-a govorio je o utjecaju elektromagnetskoga zračenja na ljude i o brojnim zabudama koje postoje o toj temi, osobito kada je u pitanju korištenje mobitela. Prof. dr. sc. Damir Sapunar s Medicinskoga fakulteta objasnio je sve o kognitivnim iluzijama i zašto pametni ljudi vjeruju u gluposti.

Cilj je ovakvih događaja promicanje (znanstvenoga) skepticizma, znanstvenoga pristupa i racionalnosti. „Skeptici u pubu“ događaj je međunarodnoga karaktera. Osmišljen je 1999. godine u Velikoj Britaniji i zaista je dobro što je tako nešto odsada dostupno i u Hrvatskoj, u Splitu. Naravno, nije to prvi pokušaj dovođenja splitske znanosti u kavane. Udruga bivših studenata FESB-a već godinama organizira

» F caffe prepun publike zainteresirane za znanost

» Prof. dr. sc. Damir Sapunar objašnjava zašto pametni ljudi vjeruju u gluposti

znanstveni kafić u Splitu na kojemu također znanstvenici drže predavanja o znanosti za laike, na jednostavan način, obično u trajanju do sat vremena. Skeptici u pubu nešto su slično, s ponešto drugačijim formatom. Predavanja na Skepticima traju 20 minuta, nakon čega slijedi 30 minuta pitanja i razgovora s publikom, kratka pauza i sljedeće predavanje. Na svakome događaju predaju tri znanstvenika.

U dosadašnjim dvama „skeptičnim“ druženjima sudjevala su čak tri znanstvenika Medicinskoga fakulteta u Splitu, što dokazuje da su javnosti zanimljiva istraživanja koja se provode na našem fakultetu. Nadam se da će znanstvenici našega fakulteta nastaviti sudjelovati u sličnim aktivnostima popularizacije znanosti i razbijanja kojekakvih mitova o znanosti i znanstvenicima koji nisu utemeljeni na znanstvenim dokazima.

prof. dr. sc. Livia Puljak

Zašto trebate pročitati knjigu *Gdje su dokazi?*

Knjiga *Gdje su dokazi?* objavljena je u ožujku 2014. godine u nakladi Profila. Knjiga je prevedena volonterski, a pripremu i izdavanje knjige omogućilo je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta u okviru programa popularizacije znanosti. Osim toga, knjiga je dobila i pokroviteljstvo Ministarstva zdravlja.

Knjiga na jednostavan način objašnjava kako možemo znati što je u medicini sigurno i učinkovito i koliko su dokazi u medicini pouzdani. A jedini pouzdan dokaz za učinkovitost i sigurnost postupaka koji se preporučuju pacijentima jest objektivno kliničko istraživanje, odnosno randomizirani kontrolirani pokus. Više takvih istraživanja može se objediniti istraživanjem koje se naziva sustavni pregled, koji predstavlja sam vrh dokaza u medicini. Iako to možda

zvuči jednostavno – da terapije treba provjeriti objektivnim testovima i da se dokazi trebaju sažimati kako bismo znali što je učinkovito i sigurno – brojni svakodnevni postupci u medicini nisu provjereni na objektivan način. Knjiga donosi primjere dobrih, loših i nepotrebnih istraživanja, kao i primjere katastrofa koje su se dogodile zbog primjene lijekova koji nisu bili dovoljno dobro istraženi. Zanimljivo je to štivo o povijesti medicine, ali ne nekakve drevne medicine, nego medicine 20. i 21. stoljeća.

Mnogo je razloga zašto biste i vi trebali pročitati knjigu *Gdje su dokazi?*

Razlog prvi: saznajte zašto je mišljenje stručnjaka problematično ako se ne koristi zajedno s najboljim dokazima. Iako smo možda uvjereni da je naše mišljenje iznimno vrijedno i da su naši dojmovi vrlo važni, u hijerarhiji dokaza u medicini mišljenje stručnjaka nalazi se na samome dnu piramide. To je zbog toga što naše mišljenje može biti subjektivno, vidimo ono u što vjerujemo, i ni na koji način to mišljenje nismo izmjerili. Međutim, napravimo li bilo koju vrstu istraživanja, ako nešto izmjerimo, zabilježimo i objavimo, već smo se popeli nešto više u piramidi dokaza u medicini. Tek kombiniranjem kliničkoga iskustva s najboljim dokazima u medicini i željama/potrebama pacijenata dobivamo medicinu utemeljenu na dokazima.

Razlog drugi: naučite gdje se nalaze najbolji dokazi i neka vam pritom uzor bude Galileo Galilei. Naime, ako želite biti u tijeku s modernom medicinom, onda trebate koristiti izvore informacija koje pruža moderna znanost. Galileo Galilei (1564. – 1642.) prvi je znanstvenik koji je svoje teorije odlučio provjeriti na objektivan način – on je testirao svoja uvjerenja o astronomiji uporabom teleskopa i objavio rezultate svojih promatranja. Zbog toga se smatra utemeljiteljem moderne znanosti. Zdravstveni radnici ne moraju nužno izmjeriti i analizirati sve što ih zanima u medicini, ali bi trebali znati gdje se nalaze najbolji dokazi, najbolja mjerenja i analize koje su drugi napravili.

Razlog treći: ako vjerujete da su nove terapije uvijek bolje od starih i da je više terapije nužno bolje za bolesnika, ako ste uvjereni da je rano otkrivanje bolesti uvijek dobro za bolesnika, ova će vam knjiga pokazati da griješite. Dokazi pokazuju suprotno. Novo nije uvijek bolje, više nije uvijek bolje i ranije nije uvijek bolje.

Razlog četvrti: predgovor za drugo izdanje knjige, koja se u originalu zove *Testing Treatments*, napisao je Ben Goldacre, poznati britanski liječnik i autor knjiga *Bad science* (hrvatsko izdanje *Loša znanost*) i *Bad pharma*, svjetski poznati borac

» Predstavljanje knjige *Gdje su dokazi?* održano je u Splitu 17. ožujka 2014. godine. Na predstavljanju su o knjizi govorili prof. dr. sc. Matko Marušić, prof. dr. sc. Livia Puljak, koja je prevela knjigu, i spisateljica Tanja Mravak.

za medicinu utemeljenu na dokazima, objektivna istraživanja i transparentnost kliničkih istraživanja. U svojemu predgovoru Ben Goldacre piše da su sustavni pregledi najvažnija inovacija u medicini u zadnjih 30 godina. Pa ako ste se ikada pitali što zapravo radi Hrvatski Cochrane ogranak, što su ti sustavni pregledi i zašto se to vas tiče, ovu knjigu morate pročitati. Nemojte da ispadne da ne znate ništa o najvažnijoj inovaciji u medicini u zadnjih 30 godina.

Razlog peti: knjiga je zanimljiva, nije velika, lako se i brzo čita, a zahvaljujući potpori projekta vrlo je povoljna – možete ju za 49 kn kupiti u svim Profilovim knjižarama i u drugim boljim knjižarama, kao i u Profilovoj internetskoj knjižari.

Ovih je dana Vlada Republike Hrvatske osnovala Povjerenstvo za izradu Nacionalne strategije poticanja čitanja. Nemojte čekati da vas to povjerenstvo potakne; uzmite odmah knjigu *Gdje su dokazi?* i ugodno vam čitanje. Saznat ćete mnogo toga novog i dobiti priliku da svakodnevne postupke u medicini, i svoje vlastite postupke, pogledate drugim očima.

prof. dr. sc. Livia Puljak

Prva nastava u BSB zgradi

» Prva generacija u Regrutnom centru

Redovito održavanje nastave za studente Medicine u današnjoj glavnoj zgradi Fakulteta započelo je prije dvadeset godina. Tim povodom nastala je 1994. godine ova fotografija na kojoj sam snimljen sa studentima tadašnje 3. godine tijekom održavanja nastave iz Farmakologije. Bila je to godina kada je Vlada Republike Hrvatske nakon dugoga pregovaranja i lobiranja konačno odlučila da zgrade Centra za novačenje (bivši „Regrutni centar JNA“ ukupne površine 2810 m² i montažnu zgradu tipa „Marles“ površine 840 m² koja je služila za smještaj pomoćnoga voda u sklopu bivše Vojne bolnice Split) dodijeli na uporabu Medicinskomu studiju u Splitu. Pretpostavke za početak rasprave o sudbini dotadašnjega Regrutnog centra bio je elaborat o prenamjeni objekata bivše JNA izrađen 1992. godine u Urbanističkome zavodu Dalmacije, temeljem čega su napravljene izmjenne Generalnoga urbanističkog plana prema kojem zgrade posebne namjene (vojne) dobivaju novu – javnu namjenu. Kratkom osobnom pričom pokušat ću dočarati okolnosti koje su prethodile početku nastave u tadašnjemu Centru za novačenje. U studenome 1992. godine vratio sam se iz Amerike nakon trogodišnjega „fellowshipa“ i nakon nekoliko mjeseci, 1993. godine, formalno sam započeo raditi na Studiju. Profesor Matko Marušić, tadašnji prodekan za Područni studij u Splitu, odmah me je poslao da si nađem smještaj u Centru za novačenje. Naime, u Biskupovoj palači

Svečanost doktora znanosti

nije bilo mjesta, a od strateške je važnosti bilo da netko sa Studija bude u zgradi dok se još vodila bitka komu će pripasti. U zgradi sam gotovo šest mjeseci živio sam, uz povremene posjete ljudi iz različitih institucija koje su bile zainteresirane za dobivanje zgrada. Dolazio je tako zapovjednik Instituta pomorske medicine HRM-a, koji me je uvijek s čuđenjem pitao što ja tu radim. Dom zdravlja pokušavao je osigurati svoj ostanak u zgradi organiziranjem sistematskih pregleda, između ostaloga i za potrebe HV-a, a osoblje ljekarne bivše Vojne bolnice Split htjelo je osigurati svoje mjesto u zgradi održavanjem rada donacijske ljekarne, koje je dr. Joško Kalilić kao šef Kriznoga stožera i pročelnik Ureda za zdravstvo Grada, a kasnije i Županije, organizirao na više mjesta u Splitu. Ovo s ljekarnom nikada nije proradilo na željeni način, ali je zato prizemlje Centra za novačenje poslužilo kao veliko skladište starih lijekova i medicinskoga materijala koje je tek nakon nekoliko godina uz pomoć dr. Kalilića izneseno iz zgrade. U međuvremenu je to bio izvor priručnoga potrošnog materijala za mali laboratorij koji sam organizirao u prizemlju u prostorima u kojima je trebala raditi ljekarna.

Jedini prostori mogući za život bili su na prvome katu (predavaonica i uredi). Drugi kat na kojemu su bile spavaonice i sanitarni čvorovi za regrute izvan Splita bio je potpuno devastiran i neupotrebljiv zbog obilna curenja krovne terase. Kasnije tijekom 1993. godine u zgradi mi se pridružio prof. Janoš Terzić, a nedugo nakon dodjele zgrada Medicinskomu studiju započelo se s preseljenjem dijela administrativnoga osoblja iz Biskupove palače i dolazak nekoliko drugih nastavnika. Predavaonicu koju je koristio Dom zdravlja opremili smo klupama i stolicama koje smo prenijeli iz Biskupove palače i nastava je mogla početi...

Zahvaljujući pomoći gospođe Dijane Buljubašić, na fotografiji smo uspjeli prepoznati sljedeće: Jadranku Anđelić, Paula Bohnerta, Damira Čokljata, Nenada Delića, Violetu Glamočliju, Maru Jeličić, Ljiljanu Klarić, Krešimira Kolića, Žanu Kralj, Vlatka Ledenka, Marina Marčića, Lejlu Mešan, Gorana Mihailovića, Ivana Mikulića, Balda Obada, Josipa Skendera, Ivanku Strize i nastavnika dr. Mladena Bobana.

prof. dr. sc. Mladen Boban

Jubilarna, pedeseta, promocija doktora znanosti održana je 28. ožujka 2014. godine u velikome amfiteatru Medicinskoga fakulteta u Splitu. Svečanosti su uz laureate prisustvovali njihovi mentori, obitelji i prijatelji te predstavnici akademske zajednice, Grada, Županije i ministar znanosti, obrazovanja i sporta, Željko Jovanović.

Promovirano je **110** doktora znanosti koji su svoj doktorat stekli na splitskome Sveučilištu, na svim sastavnicama. Ova je promocija ujedno najveća u pedesetogodišnjoj povijesti našega sveučilišta.

Medicinski je fakultet sa **33** doktora znanosti najviše od svih sastavnica doprinio toj impresivnom broju. Već nekoliko godina naš fakultet prednjači u broju obranjenih doktorata na Sveučilištu.

Od 33 promovirana doktora znanosti **24** su liječnici kliničari, mahom specijalisti s višegodišnjim iskustvom u struci. Posebna vrijednost tih doktorata jest da su napravljeni u bolnici, uz svakodnevni klinički rad s mentorima uglavnom kliničarima. Treba istaknuti i sve aktivniju suradnju s

» dr. sc. Zrinka Jurišić s mentoricom prof. dr. sc. Dušankom Martinović Kaliternom

mentorima pretkliničarima, uz korištenja resursa fakultetskih zavoda i laboratorija iz kojih proizlaze vrijedna istraživanja. Rast broja doktorata povezan je s rastom znanstvene aktivnosti KBC-a i Fakulteta, jer se iz doktorata objavljuju znanstveni radovi u vrijednim časopisima.

Doktorat iz Kliničkih medicinskih znanosti internistice kardiologinje dr. sc. Zrinke Jurišić napravljen pod mentorstvom prof. dr. sc. Dušanke Martinović Kaliterna objavljen je u časopisu *Rheumatology*, IF 4.212.

Najbolji doktorat iz Temeljnih medicinskih znanosti ima dr. sc. Jelena Korać, iz kojega je objavljen rad u časopisu *Science*, IF 31, pod mentorstvom svjetski poznatog znanstvenika i profesora našeg Fakulteta, prof. dr. sc. Ivana Đikića.

» dr. sc. Jelena Korać s mentorom prof. dr. sc. Ivanom Đikićem

Za vrijeme sadašnje Uprave i dekana prof. dr. sc. Dragana Ljutića obranjen je 71 doktorat, od ukupno 152, koliko ih je od 2002. do danas obranjeno na Medicinskom fakultetu u Splitu, uz napomenu da se kriteriji stalno povećavaju s ciljem usklađivanja s europskim kriterijima. Uprava snažno podupire znanstvenu aktivnost Fakulteta i suradnju s KBC-om Split, a rezultati su očigledni.

Marita Mimica, prof. psihol.
voditeljica Službe za znanost i poslijediplomske studije

PROMOCIJA DOKTORA ZNANOSTI 28. ožujka 2014.

Pristupnici:

1. Jasna Ajduković	18. Jelena Marušić
2. Tea Andabaka	19. Ivana Mrklić
3. Tonći Batinić	20. Sanda Mustapić
4. Renata Beljan Perak	21. Anela Novak
5. Andre Bratanić	22. Antonija Palac
6. Lorraine Car Tudor	23. Sanda Pavelin
7. Zaviša Čolović	24. Jadranka Pavičić Šarić
8. Krešimir Dolić	25. Ana Poljičanin
9. Kristina Drnasin	26. Ivana Štula
10. Lejla Ferhatović	27. Dinka Šundov
11. Mirjana Huić	28. Martina Šunj
12. Mira Ivanković	29. Luka Vončina
13. Zrinka Jurišić	30. Tanja Vukušić Pušić
14. Jelena Korać	31. Jakša Zanchi
15. Sandra Kostić	32. Joško Zekan
16. Mihajlo Lojpur	33. Petra Zubin Maslov
17. Joško Markić	

Promocija 2. generacije studenata studija Dentalna medicina 10. veljače 2014.

POPIS DIPLOMIRANIH STUDENATA

1. Budimir Ana
2. Bukša Tomislav
3. Bulić Ivana
4. Fatić Ana
5. Gašpar Luka
6. Jakšić Ivana
7. Jerčić Filip
8. Jokić Ena
9. Jozinović Ante
10. Kuzmanić Ema
11. Majstorović Matea
12. Mišina Ana Marija
13. Nejašmić Mirko
14. Omazić Mislav
15. Rajić Marko
16. Raos Mario
17. Roglić Mia
18. Rošić Katarina
19. Spajić Zrinka
20. Šimić Marija
21. Tičinović Goran
22. Triva Petra
23. Vidović Mario
24. Zambarlin Tilda

Nabavljene višenamjenske pokretne nekretnine!

Sjećate li se našeg foto-kolačića iz prošlog broja? Slikali smo naše šetnice i pozvali čitatelje da nam se jave sa sugestijama za uređenje. Sve nas je pretekla naša ažurna Uprava i nabavila fantastične klupe za sjedenje koje trebaju biti raspoređene po šetnici i parku. Ali klupe (za sada dvije, čujemo da su ostale u podrumu nove zgrade) su toliko lijepe i luksuzne da postoji bojazan da bi mogle preko noći nestati. Stoga je u opis posla naših portira dodano jutarnje iznošenje i večernje unošenje klupa u zgradu. Dok se ne razvije sustav njihove trajne imobilizacije!

1.

Klupe (in situ), u svom dnevnom položaju, i to samo ako ne pada kiša!

2.

Klupe u noćnom položaju ili ako pada kiša - kao čekaonica za lift!

3.

Jedno jutro kad nije bilo jasno hoće li padati kiša ili ne, a iznošenje klupa je kasnilo, jedan od redovnih „šetača“, koji klupe redovito „sinja“, došao je provjeriti što se zbiva.

Pa 'oće li te klupe danas vanka ili ne?!
Ne mogu više trpit! Alo, vau?!